

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXV Чис. VII-VIII, липень-серпень, 2015

www.uocofusa.org

Vol. LXV Issue VII-VIII, July-August, 2015

His Eminence Metropolitan ANTONY

His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$5 per single issue; \$6.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or e-mailed as
an attachment to the Editor-in-Chief. Photos become
the property of the UOW and are not returned.*

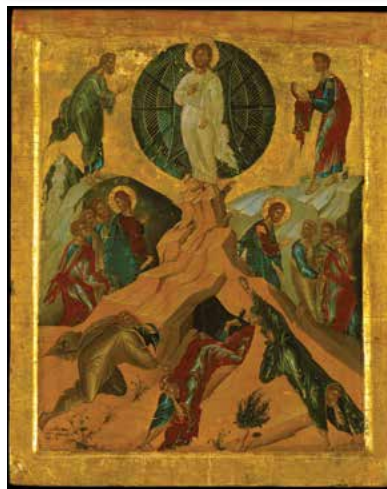
*Comments, opinions and articles are welcomed but
must include the author's full name and address.
Articles are published at the discretion of the Editorial
Staff, which reserves the right to edit, and may not
necessarily reflect the views of the Editorial Board
and/or the UOC of USA.*

*The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

From the editor's desk...

The Transfiguration

The Transfiguration of our Lord God and Savior Jesus Christ is one of the Twelve Great Feasts of the Orthodox Church, celebrated on the 6/19 of August. Described in the first three Gospels (Matt 17: 1-9; Mark 9: 2-8; Luke 9: 28-36), its commemoration has become uncommon in many non-Orthodox churches, which is unfortunate as there is much to discover in this event.

The mountain on which the Transfiguration took place is identified by St. Jerome as

Mount Tabor. The mountain plays an important part in divine revelation, as described by Scriptures, and links Moses and Elijah who are miraculously present by Christ's side. Moses ascended Mt. Sinai to receive the Ten Commandments and converse with God in a great cloud of divine glory (Ex. 24:12-18; Ex. 33:11-23; 34:4-6,8). Elijah was told to ascend Mt. Horeb (probably an alternative name for Sinai) where he heard the voice of God in the "gentle breeze".

In the Biblical account as well as in icons, these two conversers with God are now shown in conversation with Christ Himself, a clear indication to Jesus' divinity. Icons further interpret their presence, following the words of the Church Fathers, by showing Moses holding a book: representing the Torah. Elijah, in animal skins reminiscent of John the Baptist represents the prophets, while Moses represents the Law. Jesus Christ is the fulfillment of both.

We heard this voice which came from heaven when we were with Him on the holy mountain. And so we have the prophetic word confirmed, which you do well to heed as a light that shines in a dark place, until the day dawns and the morning star rises in your hearts.

-St. Peter (2 Peter 1:10-19)

In the Gospels, the Transfiguration comes just six days after Christ's long discourse on the End of the World, the Last Judgment and the Second Coming of Christ. Christ finishes His words with the promise: "there are some standing here who shall not taste death till they see the Son of Man coming in His Kingdom". The Transfiguration, then, is the realization of Jesus' promise, and so what the Apostles experience is a foretaste of the future life – "the power and coming of our Lord Jesus Christ", according to St. Peter.

The Transfiguration is one of the many examples where we have accounts of the saints appear to people on earth with specific message, warning or guidance. Therefore I chose to explore more on the topic Life after Death. What happens to people when they die and how are we connected with the other world? While we sometimes uncomfortable to talk about death it's important to understand it from the information we have in Scripture, tradition and history.

LIFE AFTER DEATH

Introduction

It has been widely observed that great interest is being shown today in the life after death. People are intensely occupied with the mystery of death. Naturally this is connected with the so-called existential questions arising in everyone, especially in the young. They are such questions as: What am I, what is the meaning of life, where am I going after I die, is there life after the soul leaves the body, and so forth.

Of course, not only our contemporaries but, in general, people of all times and races have been concerned with these questions. Philosophers are characteristically concerned with the origin of life, the existence of the soul, the entrance of evil into the world, and death. Thus while these topics appear to be contemporary, they have always occupied man's spirit.

If we observe an increasing interest today, it is due more to the insecurity which people are feeling now. For when all the certainties are being demolished and people feel discouraged by various events, it is natural that their interest in existential questions is intensified.

The Church has always confronted such questions, especially the most fundamental problem and the greatest mystery, the mystery of death. Indeed the aim of the incarnation of Christ was to conquer the power of death and the devil. Christ's victory over death gave man the possibility that he too could conquer death within his personal life. This is achieved in the Church.

When the Church speaks of death, it is not in order to frighten the people and create panic, but to help them to overcome it. Obviously the problem of death is not easy to face in any case, nor is death a simple event. We are born corruptible and mortal. At his birth the particular person is born who is going to die. All human life is a succession of deaths. The illnesses and general corruptibility of the body indicate that we are bearing the burden of death. And our various negative reactions go back to the experience of death. So when the Church speaks of these matters it is an effective help. In place of fear and panic it spreads hope and consolation. In this way it gives joy to life.

In this article we shall confront some of the questions which concern people today, such as what is death, what is the soul, what happens when the soul leaves the body, where the soul goes after its separation from the body, whether a man's being dissolves at death, what is the purifying fire, what are Paradise and Hell, what will happen at the Second Coming of Christ, and so on.

I would like to make some general observations in this introduction.

First of all, what is said in this article is inspired by the teaching of divine Revelation as it has been manifested to the saints of each epoch and recorded both in Holy Scripture and in the lives and teachings of the holy Fathers, who themselves are bearers of the divine Revelation.

We will examine topics which move from the soul's departure to the life after the Second Coming of Christ. This is a difficult "area" because it moves within a mystery. There are many things which we do not know; not everything is easy to interpret. We know only what Christ and the saints have revealed to us. Since I have encountered some difficulties during the writing, the reader must be forbearing.

The Church, which is the risen Body of Christ, is the place where we experience His triumphal victory over death and where we already share, as a foretaste, the Kingdom of God. It is the prayer of all of us that we may live in the Church exactly as Christ wishes, Who is its Head, so that we may attain experiences of eternal life. In that case there will be no need for intellectual analyses and logical understanding of these eschatological topics. We shall be living a diachronic eschatology.

THE PARABLE OF THE RICH MAN AND LAZARUS ABOUT LIFE AFTER DEATH

The subject "life after death" is developed in brief thoughts and simple words in order to give the reader an adequate understanding of the subject, to proceed later to the more industrious reader and his understanding.

We regard Christ's parable of the Rich Man and Lazarus as the most suitable aid for guiding the reader into the subject "life after death". Therefore in what follows we shall analyse this parable in the simplest possible way.

We could make use of many patristic texts that interpret the parable of the Rich man and Lazarus, but we shall not do so, because, as we have said, the aim of all that follows is to introduce the reader to the teaching of the Church on the life after death.

1. The parable of the rich Man and Lazarus

"There was a rich man who was dressed in purple and fine linen and lived in luxury every day. At his gate was laid a beggar named Lazarus, covered with sores and longing to eat what fell from the rich man's table. Even the dogs came and licked his sores.

The time came when the beggar died and the angels carried him to Abraham's bosom. The rich man also died and was buried. In hades, where he was in torment, he looked up and saw Abraham far away, with Lazarus in his bosom. So he called to him, 'Father Abraham, have pity on me and send Lazarus to dip the tip of his finger in water and cool my tongue, because I am in agony in this fire'.

But Abraham replied, 'Son, remember that in your lifetime you received your good things, while Lazarus received bad things, but now he is comforted and you are in agony. And besides all this, between us and you a great chasm has been fixed, so that those who want to go from here to you cannot, nor can anyone cross over from there to us'.

He answered, 'Then I beg you, father, send Lazarus to my father's house, for I have five brothers. Let him warn them, so that they will not also come to this place of torment'. Abraham replied, 'They have Moses and the prophets; let them listen to them'.

'No, father Abraham', he said, 'but if someone from the dead goes to them, they will repent'. He said to him, 'If they do not listen to Moses and the Prophets, they will not be convinced even if someone rises from the dead'". (Luke 16, 19-31)

2. Interpretive analysis of the parable

In studying this famous parable of Christ one can observe many things. One can deal with its social dimensions or even draw numerous ethical and moral conclusions. However, we prefer to keep within the subjects relating to life after death. In other words, we

shall concern ourselves with the eschatological analysis of the parable.

First. As we see, the parable is not about life after the Second Coming of Christ, but about the life of the soul between a person's death, when his soul leaves his body, and the Second Coming of Christ. This interval is called the intermediate state of souls. Other words spoken by Christ refer to His Second Coming, when He will come to judge men. Before that, bodily resurrection will take place, when the souls will enter their bodies again, and a person can enjoy the things that he did in his lifetime.

Second. It points out that death exists in man's life.

The Rich Man and poor Lazarus died. Death is separation of the soul from the body. This state is also called sleep, because death was overcome by the Resurrection of Christ. Christ overcame death ontologically by His Passion, His Cross and His Resurrection, and He gave man the possibility of transcending it by living in the Church. The fact that death is a sleep, a temporary state, appears from the way in which saints die, for they all have hope in Christ, and it can be seen in their uncorrupted and wonder-working relics.

God did not create death, but death has inserted itself into nature, as a fruit of man's sin and his withdrawal from God. There is death of the body and death of the soul. Death of the soul is the removal of the grace of God from the soul, and death of the body is the separation of the soul from the body.

All people taste the terrible mystery of death, since we all inherit corruptibility and mortality. In other words, we are born to die. Death is the surest, most certain event in our life. Even contemporary existentialist philosophers say that the truest fact is "existence towards death".

Although death is the surest event, the day and hour of death are uncertain. No one knows when he will die. The point is to live right, so that the how of death may be eternal life.

In the text of the parable it says: "The time came when the beggar died...", and "the rich man also died and was buried".

Thus death is the greatest democrat, for it makes no exceptions.

Third. After Lazarus' soul left his body, it was received by the angels and carried to Abraham's bosom. This means that there are angels and, of course, each person's guardian angel as his personal protector, who receive the souls of the just and take them to God.

By contrast, another parable says that the demons receive the souls of unrepentant sinners. The foolish rich man heard a voice from God: "You fool! This very night your life will be demanded from you; then who will get what you have prepared for yourself?" (Lk. 12, 20). The verb 'demand' suggests the demons, who claim the soul of the sinful person in order to control it forever.

Therefore, at the terrible hour of death, when the soul is forcibly separated from its harmony with the body, dreadful things happen. The angels receive the souls of the saints, and the demons receive the souls of sinners.

The teaching of the Fathers of the Church speaks of the 'customs houses', which are the demons, the aerial spirits which desire and attempt to rule the souls of all people forever. Of course the souls of the saints, which have been united with Christ and bear the seal of the Holy Spirit, cannot be controlled by the demons.

When the Fathers of the Church speak of the customs houses, they mean both the hatred and aggressive fury of the demons and the existence of the passions, which seek satisfaction but cannot be satisfied because of the non-existence of the body. It is just this condition that suffocates the soul, which feels a terrible anguish. This torment of the soul is like the complete solitary confinement of a person in prison without any possibility of sleeping, eating, meeting anyone, and so forth. Then his passions and his whole being are really infuriated.

The fact that men's souls are received by angels or by demons is relative to their condition. As the Fathers say, angels and souls are noetic spirits in comparison with the material body, but in comparison with God they have something material. So the angels are called ethereal beings, they are not entirely immaterial. Furthermore, the soul is a creature, which means that it is created by God. It is immortal by grace, for immortality is God's gift to it. Every creature has a beginning and an end. Since the soul is created, it has a definite beginning, but it has no end, for God willed it so.

Fourth. While Lazarus' soul went to Abraham's bosom and the Rich Man's soul went to hades, Christ says in the parable that Lazarus went to Abraham's bosom and this particular Rich Man went to hades. Then it says that the Rich Man "saw Abraham afar off, and Lazarus in his bosom".

This is very significant, because it means that in spite of the separation of the soul from the body, the hypostasis, or substance or person, is not lost. Indeed the soul did not exist before the body, but it was created at the same time as the body, and yet neither soul nor body alone constitutes the man. Nevertheless, in spite of the temporary separation of the soul from the body, the man is not lost. This is seen from the fact that the soul maintains consciousness and, as the Fathers explain, a man's soul recognizes the elements of his own body which remain in the earth and are probably scattered or broken up into the elements of which they were composed. At the Second Coming, by the grace of God the soul will reunite the elements of his body, the whole man will be formed, and of course then the bodies of both the just and the unjust will be spiritual, that is to say they will not need food, nor will they be limited by distances and other restrictions. Resurrection is a gift granted to all people, just and unjust.

It should be noted that in this parable Christ

mentions the name of the poor man but does not know the Rich Man's name. This signifies that because Lazarus lived with God, he was soteriologically a person, a true hypostasis, whereas the Rich Man, although he was a man, had no hypostasis soteriologically. This means that a real man is one who has a soul and a body but also the grace of God in his soul and body. Although a man who does not have the Holy Spirit

is ontologically a person, he is not a person in relation to God, for the very simple reason that he has become enslaved to things. Instead of turning to God, his nous turns to matter and is enslaved by it.

Fifth. The parable says that the Rich Man, finding himself in hades, saw Abraham "and Lazarus in his bosom". The person of Abraham is understood as meaning God. To be in the bosom of God means to be in communion with God.

In the bosom, behind the chest, is the heart of man. The heart, which is the source of biological life, is a symbol of love. The greater the love, the greater the knowledge, since knowledge is closely linked with love. Indeed this love constitutes communion and union. Thus for a person to be in the bosom means that he is linked with the loved one, that there is unity between them.

So the expression that Lazarus is in Abraham's bosom points graphically to his communion with God, which is connected with spiritual knowledge and love. When we speak of knowledge of God we mean "communion in being". It is not cerebral knowledge, but the knowledge that is connected with love, with this very life.

Lazarus does not seem to be troubled about the terrible hardship of the Rich Man. He does not see hades, while the Rich Man does see the glory of Paradise. Actually a person who lives in the uncreated Light, in the great vision of God, as our Fathers say, forgets the world. The Light is so great, so dazzling that it does not even allow one to see anything else. This does not mean that the saints do not pray for the whole world. They pray and entreat God, for they do indeed have greater communion with Him. However, they are in a state which we cannot comprehend. Only if we look into the divine experiences of the saints can we grasp it.

Sixth. While Lazarus was in Abraham's bosom, the Rich Man was burning in hades. Indeed he would ask Abraham to send Lazarus to cool his tongue, because, as he expressed himself, "I am tormented in this flame".

Here hades, not Hell, is being referred to. For Hell will begin after the Second Coming of Christ and the future judgement, while the souls of sinners experience hades after their departure from the body. According to the teaching of the holy Fathers, hades is an intelligible place, it is the foretaste of Hell, when a person receives the caustic energy of God.

There was a great discussion about these matters at the Council of Ferrara-Florence, and the views of Mark Eugenicus, which were revealing, have been preserved. The fire in which the Rich Man was burning was not what the Latins called the purifying fire, or 'purgatory' that all people's souls pass through. It was not a created fire, but uncreated. That is to say, even sinners receive the rays of divine Light, but since they die unrepentant, without being cured, they experience the burning energy of the Light. Thus, according to the degree of their cure or illness, people receive the same grace either as light or as fire.

It should also be observed that the Rich Man saw Abraham with Lazarus in his bosom. He saw the glory of Abraham, but he had no share in this glory. By contrast, Lazarus both saw it and participated in it. This is a very significant point, for it shows that in that other life everyone will see God, but the righteous will have communion, participation, while the sinners will not. A characteristic example is what Christ said about the coming judgement. All will see the Judge, all will converse with Him, but some will enjoy His glory and others will experience the caustic energy of divine grace.

Seventh. The Rich Man was concerned about his brothers living in the world and asked Abraham to send Lazarus to preach repentance to them. Therefore in spite of the separation of a man's soul from the present world, there is knowledge and social interest.

This fact, along with other elements, shows what we said before, that the parable of the Rich Man and Lazarus does not refer to the life after Christ's Second Coming, but to the life up to the Second Coming. Clearly it is about the so-called intermediate state of souls.

The saints are interested in the salvation of the world. By the grace of God they hear our prayers and lift them up to God. That is why we pray to our saints. By the feasts which we have dedicated to their memory we show that they are saints, that they have been united to God, that they await the resurrection of their bodies, which they are already receiving, with their imperishability, the prelude of the age to come. We too are concerned for those who have fallen asleep. We pray to the saints to pray to God for us, we ask for their intercessions, while we pray to God to have mercy on all the others who have fallen asleep. This, apart from being evidence of communication among us, at the same time expresses something else that is deeper.

According to the teaching of the holy Fathers, when a person enters into repentance, the stage of purification, he progresses continually. Perfecting continues both in the 'intermediate' stage and in the life after the Second Coming. The stages of the spiritual life are purification,

illumination and deification. These are not to be conceived as water-tight states, but as degrees of participation in the grace of God. If a person is struggling to be purified, the grace of God which is purifying him is called purifying energy. When the nous is illuminated, it means that it is receiving the energy of God which illuminates it, and this is called illuminating energy. And when he is in the process of deification, this happens by the grace of God which is called deifying. The process is continuous. Thus those who have repented before their soul's departure from the body, progress and become increasingly receptive to uncreated grace. Therefore we hold memorial services and pray for those who have fallen asleep.

However, since those who did not repent before their soul left the body do not have spiritual vision, they experience only the caustic energy of God and will never participate in the good. But we pray for all, because we do not know their inner spiritual condition.

Eighth. It says in the parable that there was a "great gulf" between hades, where the Rich Man was, and the place where Abraham was, and that it was not possible to pass from one to the other.

Of course this is not a question of particular places, but as we said before, it refers to particular ways of life. There is a clear difference between Paradise and Hell as particular ways of life.

Paradise and Hell do not exist in God's view, but in man's view. God sends His grace to all men, since "He makes His sun rise on the just and the unjust and sends His rain on the evil and the good". If God gives us a command to love all people, even our enemies, He does the same Himself. It is impossible not to love sinners as well. But each person feels God's love differently, according to his spiritual condition.

Light has two properties, illuminating and caustic. If one person has good vision, he benefits from the illuminating property of the sun, the light, and he enjoys the whole creation. But if another person is deprived of his eye, if he is without sight, then he feels the caustic property of light. This will be so in the future life too, as well as in the life of the soul after it leaves the body. God will also love the sinners, but they will be unable to perceive this love as light. They will perceive it as fire, since they will not have a spiritual eye and spiritual vision.

Something similar applies to Holy Communion. All can take part, but for those who are prepared and fit it is light and life, for those who approach unworthily it is judgement and condemnation.

The Church shows this in the iconography of the Second Coming. There we see the saints in the light that comes from the throne of God; and from the same throne

springs the river of fire, where the unrepentant sinners are.

Therefore in the Orthodox Church we attach great importance to man's healing. The Church is a spiritual Hospital, a sanatorium that cures the spiritual eye, which is the nous. It is ill and must be cured. This is the whole work of the Church.

Ninth. Abraham, who did not comply with the Rich Man's plea to send Lazarus to earth and exhort his brothers to repent, justified his position by saying that if people do not listen to Moses and the Prophets, "they will not be convinced even if someone rises from the dead".

A carnal man cannot repent, however many miracles he may see in his life. He lives in a deathly sleep. This is a fact. If man's freedom is not activated, there is no repentance. Everything takes place by the energy of God and the cooperation of man.

The greatest fact in history is the incarnation of Christ, His Resurrection, and the establishment of the Church, which is the Body of the risen incarnate God-man Christ. If a man cannot be inspired by this staggering reality, if he cannot be persuaded by the lives of so many saints who are members of the risen Body of Christ, he will not be persuaded by the greatest miracle.

The salvation and rebirth of a man is not a matter of conjuring actions, but a fruit of the free expression of his will, a fruit of suffering, struggle and much hard work. Unfortunately, many people of our time content themselves with magical, external events. To be convinced of the existence of the other life is a matter of inner spiritual sensitivity. For even if someone should rise from the dead it could be misconstrued as fantasy.

Much is being said today about so-called 'after-death' experiences. Some people claim that their soul had left their body or was approaching the way out and then came back to the body. They recount all the terrible things that they saw and faced.

In the Orthodox Church we say that there have been cases in which the soul came back to the body. In other words, they were resurrected by the power of Christ. These, however, are exceptional cases; they do not happen to everyone. There are saints who had terrible experiences, when in their personal lives they knew Hell and Paradise, experienced the flames of hades, saw angels and demons. When they returned to themselves, they lived a life of repentance and preached repentance to others. However, we say that most of these experiences are demonic or are the fruits of repressed experiences, or they are fantasies, or the results of sedative and narcotic drugs given to prevent suffering in the frightful ordeal of their illnesses. There is certainly

need for great discernment in order to be able to distinguish these states, whether they come from God, from the devil or from psychological and somatic anomalies.

We in the Church do not wait for resurrections of saints or experiences of such states in order to believe. We have Holy Scripture, the lives of the Prophets, Apostles and saints, we have their words and their teachings, as well as their holy relics, and we believe that there is eternal life. At times each of us is granted by God to experience in his heart what is Hell and what is Paradise.

Beyond these things, we keep Christ's commandments in order to be cured, so that we can solve many existential, interpersonal, social and ecological problems. To abide by God's commandments makes us balanced people.

Tenth. The parable of the Rich Man and Lazarus suggests the method which we should use in order to be cured and thus, after death and after the Second Coming of Christ, to experience God as light and not as fire. Abraham said to the Rich Man: "they have Moses and the prophets; let them listen to them". We should observe the law and obey the Prophets of every epoch.

A Prophet is one who by the grace of God sees the mysteries of the coming age, who already tastes the Kingdom of God. There were such Prophets in both the Old and New Testaments. They themselves received the Revelation, they themselves lived the Kingdom of God, became acquainted with its mysteries and then revealed them to the people.

The Prophets, who are identified with the real theologians and spiritual fathers, renew the people and guide them towards life. Spiritual guidance is connected and identified with man's spiritual rebirth. Actually one cannot be reborn without having been associated with a deified person, a Prophet.

Even in our time there are Prophets who preach repentance, turn our hearts towards God, and recommend another way of thinking and living. Even if we have not been able to meet such a Prophet, there are the words of the Prophets, and by reading them we can learn what the Kingdom of God is and what we should do to attain it.

These general thoughts, which are the basic points in orthodox eschatology, have been formulated here very briefly, in a simple way. The reader can find the detailed analysis of these topics, documented by the teaching of the holy Fathers, in the chapters which follow. With these basic points in view he will also understand what he is going to read.

Archimandrite Hierotheos S. Vlachos

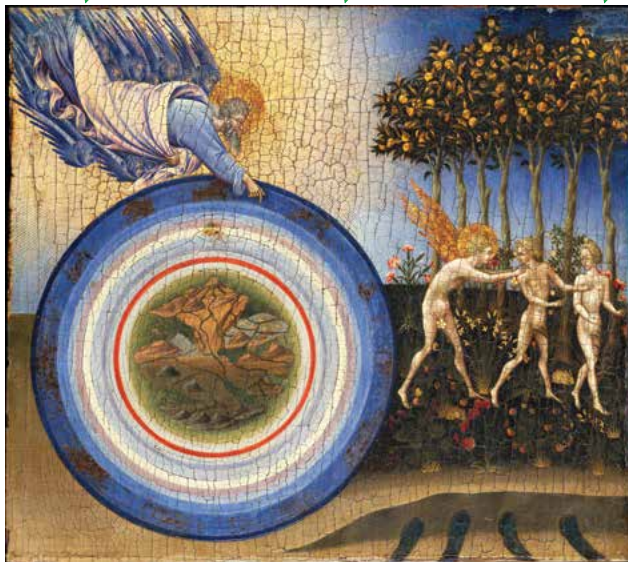
Православне вчення про життя після смерті

Хоча щоденний досвід говорить нам, що смерть – це неминуча доля кожної людини та закон природи, але Святе Письмо вчить, що спочатку смерть не входила в Божественний план, щодо людини. Смерть не є Богом встановлена норма, а скоріше відхилення від неї і велика трагедія. Книга Буття розповідає, що смерть втруtilась (проникла) в нашу природу внаслідок порушення першими людьми Божої заповіді. Згідно Біблії, метою приходу в світ Сина Божого було повернути людині втрачене нею вічне життя. Тут мова йде не про безсмертну душу, тому що вона по своїй природі не підлягає знищенню, а саме про безсмертя всієї людини в цілому, що складається з душі і тіла. Відновлення єдності душі з тілом повинне здійснитися для всіх людей одночасно при загальному воскресінні з мертвих.

В деяких релігіях та філософських системах (наприклад, в індуїзмі і стоїцизмі) практикується думка, що головне в людині – це душа, а тіло лиш тимчасова оболонка, в якій душа розвивається. Коли душа досягає відомого духовного рівня, тіло стає не потрібним і повинно бути скинуте, як зношений одяг. Звільнившись від тіла, душа підноситься на більш високий щабель буття.

Християнська віра не поділяє такого розуміння людської природи. Віддаючи перевагу духовному початку в людині, вона все ж вбачає в людині принципово духовну істоту, складеної з одна одну доповнюючих сторін: духовної і матеріальної. Існують і прості безтілесні духовні істоти, як янголи і біси. Однак в людини інше впорядкування і призначення. Завдяки тілу її природа не тільки складніша, але й багатша. Богом визначений союз душі і тіла – це вічний союз.

Коли ж після смерті душа покидає своє тіло, вона попадає в чужі для себе умови. Дійсно, вона не покликана існувати як примара, і їй тяжко прилаштуватися до нових неприродних для неї умов. Ось чому для повного видалення всіх руйнуючих наслідків гріха Богу угодним було воскресити створених Ним людей. Це відбудеться при другому пришесті Спасителя, коли по Його всемогутньому слову душа кожної

людини повернетися в своє відновлене тіло. Треба нагадати, що вона увійде не в нову оболонку, а з'єднається саме з тілом, котре належало їй раніше, але відновлене і нетлінне, прилаштоване до нових умов буття.

Відносно тимчасового стану душі з часу її розлучення з тілом до дня всезагального воскресіння, Святе Письмо навчає, що душа продовжує жити, відчувати і мислити. «Бог не є Бог мертвих, але живих, бо в Нього всі живі» (Лук.20:38; Матв.22:31; Мар.12:27;)

Смерть, будучи тимчасовим розлученням з тілом, в Святому Письмі називається то відходом, то розлученням, то успінням.

Зрозуміло, що слово успіння (сон) відноситься не до душі, а до тіла, котре після смерті не мов би відпочиває від своїх земних справ. Душа ж, розлучена з тілом, продовжує своє свідоме життя, як і раніше.

Справедливість цього твердження бачимо із притчі Спасителя про багача і Лазаря та з чуда на горі Фавор, в першому випадку євангельський багач, що знаходився в пеклі, і Авраам, що знаходився в раї, обговорювали можливість послати душу Лазаря на землю до братів багача, щоб застерегти їх від пекла. В іншому випадку проживаючі задовго до Христа пророки Мойсей і Ілля розмовляють з Господом про Його очікуючі муки. Іще Христос сказав юдеям, що Авраам побачив Його пришестя, очевидно, із раю і зрадів.

Ця фраза не мала б змісту, як би душа Авраама перебувала в несвідомому стані, як навчають деякі сектанти про життя душі після смерті. Книга Об'явлення образно розповідає про те, як душі праведних на Небі реагують на події, що відбуваються на землі.

Всі ці місця з Писання навчають, нас вірити, що дійсно діяльність душі продовжується і після її розлучення з тілом.

При цьому Писання вчить, що після смерті Бог призначає душі місце її тимчасового перебування в відповідності з тим на що вона заслужила, проживаючи в тілі: рай або ж пекло. Розміщення в тому чи іншому місті чи стані обумовлюється і визначається так званим «приватним судом». Приватний суд треба

відрізнати від «всезагального суду», який відбудеться в кінці світу. А про «приватний суд» Писання вчить: «Легко для Господа в день смерті відплатити людині за вчинки її». І далі: «Людині належить колись померти, а тоді суд», (Євр.9:27) – очевидно індивідуальний.

Є підстави припускати, що в початковій стадії після смерті, коли душа вперше попадає в зовсім нові для неї умови, вона потребує допомоги свого янгола-охоронця. Так, наприклад, в притчі про багача і Лазаря розповідається, що янголи взяли душу Лазаря і відвели її на Небо. Згідно з вченням Спасителя, янголи турбуються про «малих сих» - про дітей (в прямому і переносному значенні). Про стан душі до всезагального воскресіння Православна Церква вчить так: «Віруємо, що душі померлих перебувають в блаженстві або мучаться через вчинки свої. Розлучаючись з тілом, вони (душі) в той час переходять або до радості, або до смутку, зітхання і скреготу зубів. Проте, не почувають ні повного блаженства, ні повного мучання, бо повного блаженства чи повного мучання кожен зазнає після всезагального воскресіння, коли душа з'єднається з тілом, в якому вона жила благочестиво або грішно».

Таким чином Православна Церква розрізняє два стани душі в потойбічному світі: одне для праведників, іше для грішників - рай і пекло. Вона не признає римо-католицького вчення про посередній стан в чистилищі, оскільки в Святому Письмі немає ніяких вказівок на посередній стан. При цьому Церква вчить, що мучення грішників в пеклі можуть бути зняті по молитвам за них і по добрим справам, вчиненим в їх пам'ять.

Про те, що стається з тілом, після смерті, ми бачимо і знаємо, а що стається з невидимою душею – не бачимо, однак, знаємо із вчення нашої святої Церкви, яка є стовпом і утвердженням істини, бо ж навчається Святим Духом.

Про відхід душі і те, що в цей час відбувається біля неї, святі Отці розповідають так: перед душею предстають янголи добрі та злі. Бачення злих янголів надзвичайно засмучують душу: утішення вона отримує при баченні та захистом янголів добрих. Тоді людині великим захистом та відрадом стають його добрі вчинки та чисте сумління. Тоді послух, смиренномудрість, добрі вчинки та терпіння допоможуть душі і вона, в супроводі янголів, з великою радістю йде до свого Спасителя. Душу ж пристрасну, гріхолюбиву відводять злі янголи до пекла на муки. Таке твердження мав Святий Феодор Студит.

Колись святому Макарію Олександрійському з'явилися два янгола. Душа, - говорив янгол, - як благочестивої людини, так і злісного грішника, лякається присутності страшних і грізних янголів. Вона чує і розуміє сльози та ридання оточуючих її людей, але не може промовити жодного слова, а ні подати голосу. Її смутить подальша далека дорога, новий образ життя та розлука з тілом.

Переконання Феодора Студита та Макарія Олександрійського подібні і доповнюються

наступними відомостями сказаними в слові Святого Кирила Олександрійського на розлучення душі з тілом: «В такому страсі і трепеті перебуває душа, допоки не проголошено буде останнього вердикту! Божественні сили стоять проти нечистих духів і показують добрі помисли, слова і справи, що їх вчинила душа ще перебуваючи в тілі. Душа, в страсі і трепеті, посеред воюючих за неї янголів і демонів очікує або свого оправдання і звільнення, або осуду і загибелі» (6 ст. 158-159)

Попередні відомості доповнюють свідчення Таксіота Воїна. Він говорив, що добрі янголи мали при собі скриньку, з котрої виймали його добрі справи на митарствах на противагу його злим вчинкам.

Святий Григорій, учень преподобного Василя, в видінні питав святу Феодору про події, що супроводжували її смерть. Свята Феодора детально описала не тільки сам процес вмирання, але і митарства, які проходила її душа(зміст подій, які відбувалися подано нижче по тексту, взято із життя преподобного Василя).

Щось на кшталт митарств праведної Феодори, при підготовці цього матеріалу, я знайшов і свідчення раба Божого Андрія, який майже дослівно передає текст про митарства Феодори, але трохи доповнюючи його. Ці свідчення було записано і знято на відео плівку священниками.

Святий Іван Дамаскин пише: «Бог спасе творіння рук Своїх, виключаючи лиш тих, котрі явно належать числу відкинутих, зневаживших православну віру, так що ліва сторона терезів досить сильно переважає праву. Бо ж богопросвічені мужі говорять, що при останньому подисі вчинки людські начебто взважуються на вагах, і якщо по перше: права сторона переважить ліву, душа людини, очевидно, попаде в сонм чисельних сил небесних; по друге: якщо права і ліва в рівновазі, тоді безсумнівно перемагає людинолюбність Божа; а по третє: якщо важіль нахилиться на лівий бік, але мало, то милосердя Боже і тоді поповнює нестачу. Це є три божественних суди Владики Небесного: правосудний, людинолюбний та преблагий. По четверте: коли злі вчинки беруть значну перевагу, тоді не має помилування і прощення такої душі».

Ось всі обставини котрими супроводжується смерть людини. Та й Сам Спаситель, говорячи про смерть праведника і грішника, загальними рисами сказав теж, що смерть грішника люта, сказано було першому, а про другого, що янголи віднесли душу його на лоно Авраамово.(Лк. 16:22). Отже, обставини, супроводжуючі ту чи іншу смерть, повинні бути подібними свідченням святих Отців Церкви.

- Від нас самих, мається на увазі, за допомогою благодаті Божої залежить наше розлучення душі з тілом, наша смерть; ми можемо зробити її легкою і радісною або лютою, судячи з того як приймемо і виконаємо знову ж таки заповідь Христову: « бути готовими на всякий час до смерті» і « каються та вірувати в Євангеліє». Отже, непереставне покаяння і

християнська діяльність, жива віра в Господа нашого Ісуса Христа зроблять нашу смерть благоприємною і радісною.

Не одні убогі, як Лазарь, наслідують життя вічне і сподобляться бездоганного кінця життя земного, але і багаті, якщо вони будуть убогі духом та смиренномудрі. Не тільки багаті, як євангельський багач, йдуть до пекла і мають люту смерть, але і бідні, якщо не несуть свого хреста з щиросердечним терпінням.

З янгольського об'явлення святому Макарію Олександрійському бачимо, що відхід праведної душі зовсім протилежний відходу грішної душі. Душа праведна по розлученню з тілом, приймається святими янголами, оберігається ними і відводиться в країну, переповнену світла, радості і блаженства. Не дивний відхід таких душ, бо ще будучи на землі вони перебували з янголами в невидимому спілкуванні, а після смерті, коли відкрилися духовні очі це спілкування стало видимим і тіснішим.

Про це пише святий Єфрем Сирін : « Звершені сподвижники радіють в час розлуки з тілом. Маючи перед своїми очима велику працю свого подвижництва, чувань, постів, поклонів, молитов, сліз, душі їх радіють, тому що призиваються вони з свого тіла увійти у вічний спокій і блаженство в райських обителях». (53 т.3 ст. 306)

Смерть грішників – люта, свідчить саме слово Боже. Чому ж так? Розглянемо хто ж такий грішник? Не виконавець закону Божого. Як чесноти, звертаються до совісті, приводячи душу до неземної радості, так точно – пороки народжують страх відповідальності. Смерть для грішників люта, тому що в мить самого відходу її зустрічають злі духи. Котрим вона безстрашно служила на землі і з котрими, рівно як собі подібними грішниками, повинна буде вступити в вічне з'єднання.

Преподобний Макарій Великий роздумує про відхід грішної душі так: «Коли відходить від тіла грішна душа, тоді звершується певне велике таїнство. До неї приступають тисячі демонів і янголи супротивні, і сили темні, і викрадають її в свої обителі. І не слід цьому дивуватися. Якщо людина, живучи ще в світі підкорилася їм і стала їх рабом, тим більше, коли відходить з світу, буває ними полонена і захоплена в вічне рабство».

Розлука з життям, - пише святий Єфрем Сирін,- дуже засмучує грішника, котрий бачить у себе перед очима свою нерадивість з її гіркими плодами. Яке ж тоді каяття зжимає серце, як тоді душа терзається і мається, у того хто не турбувався тут на землі про своє спасіння.

З натхнення святоотцівських писань бачимо, що іноді Господь Бог, по непередбаченим долям Своїм, удостоює перед смертю святого Причастя людей, не відзначившихся благочестивістю, і навпаки: за якісь попередні гріхи, хоча в свій час і очищенні покаянням, Він залишає без останнього причастя і самого праведника. Наглу смерть Він посилає як один з засобів духовного, Йому одному відомого покарання

для очищення юнацьких гріхів, незнання, забуття.

Святий Макарій Олександрійський передає нам наступне янгольське об'явлення про стан душ померлих в перші сорок день після розділення їх від своїх тіл.

Колиж звершується таїнство смерті і душа відокремиться від свого тіла, вона – душа, на протязі перших двох днів перебуває на землі і в супроводі янголів відвідує ті місця, де мала зазвичай творила добро, істину і правду. Вона поневіряється біля дому, де розлучилася з тілом, а інколи перебуває біля домовини, в якій спочиває її тіло. На третій же день, по прикладу воскресіння Христового, що відбулося на третій день, кожній християнській душі потрібно вознестися на небеса для поклоніння престолу Божому і Богу. За цією причиною свята Церква має звичай в третій день звершувати служби Божі та всілякі поминальні моління за душою померлого.

В третій день тіло передається землі, а душа повинна вознестись на небо: « і повернеться порох в землю, чим і був, а дух повернеться до Бога, Котрий його дав» (Еккл. 12:7)

Невимірний простір між небом і землею, або поміж Церквами святкуючою і воюючою, це простір на звичайній розмовній людській мові, і святому Письмі, і в переданнях святих Отців, називається повітрям (ст. слов.: воздух). І так, тут повітрям називається не тонка ефірна речовина, оточуюча землю, а сам простір.

Цей простір наповнюють відкинуті, впадши янголи, вся дьяльність котрих заключається в тому, щоб відхилити людину від спасіння, творячи її знаряддям неправди. Вони хитро і вороже діють на нашу внутрішню і зовнішню діяльність, щоб і нас зробити спільниками їх погибелі: «шукаючи, кого б зжерти» (1Пет.5:8),- свідчить про диявола апостол Петро. Що повітряний простір є мешкання злих духів, про це свідчать вибрані сосуди Святого Духа (апостоли), і ми, православні, віримо цій істині.

Так споглядач великих таємниць Божих в Об'явленні свідчить, що впадши янголи позбавлені своїх небесних осель (Об'явл.12:8-9). Тому де ж їхня пристань? В книзі Іова піднебесний простір є їхньою пристанню (Іов. 1:7), і вчитель народів вже прямо називає їх духами злоби і піднебесними, а володаря їх – князем влади повітряної(Ефес.2:2).

З того самого моменту, як виникло падіння наших прабатьків і вигнання їх з раю насолоди, до дерева життя був поставлений Херувим з вогняним мечем (Бутт. 3:24), але і інший, впадший янгол, в свою чергу став на шляху до раю, щоб перекрити людині вхід. Ворота небесні замкнено для людини, і Князь світу з того часу не пропустив до раю жодної душі людської, що розлучилася з тілом. І праведні окрім Іллі і Еноха, і грішники перебували в пеклі.

Першим неушкодженим пройшов цей шлях до раю Переможець смерті, Руйнівник пекла- Ісус Христос; і двері райські з того часу відкрилися. За

Продовження на ст. 14 >

Точний виклад православної віри

Преподобний Іоан Дамаскин

Про землю і про те, що з неї

Земля — одна з чотирьох стихій, суха, холодна, важка і нерухома, приведена Богом з небуття в буття в перший день; бо Писання говорить: «На початку створив Бог небо і землю» (Бут. 1:1). На чому земля утверджена і заснована, — ніхто з людей не в змозі пояснити. Так, одні говорять, що вона утверджується і кріпиться на водах, за словом божественного Давида: «Утвердив землю на водах» (Пс. 135:6). Інші вважають, що вона утверджується на повітрі; а треті говорять: «Повісив землю на нічому» (Іов. 26: 7). І у іншому місці богонатхненний Давид, ніби від імені Творця, говорить: «Я утверджу стовпи її» (Пс. 74:4), назвавши стовпами силу, що підтримує її. Слова «Він на морях заснував її» (Пс. 23:2) показують, що водна стихія з усіх боків оточує землю. Тому чи допустимо ми, що земля утверджена на собі самій або на повітрі, або на водах, або на нічому, не варто відступати від благочестивого образу думок, але сповідувати, що все разом керується і утримується силою Сотворителя. «На початку», як говорить Писання (Бут. 1:2), земля покривалася водами і була невлаштована або не приведена в порядок. Але за повелінням Божим утворилися водні вмістилища; тоді ж з'явилися гори, і земля, за повелінням Божим, отримала властиве їй облаштування, прикрасившись всякого роду травами і рослинами, в які Божественне повеління вклало силу зростати, жити, утворювати насіння або народжувати собі подібних. Крім того, земля породила, за повелінням Творця, різні види тварин — плазунів, звірів і худобу. Все це земля породила для відповідного користування людиною, але одні тварини призначалися

для їжі, це олені, вівці, кози тощо; інші — для служби, це верблюди, воли, коні, осли тощо; треті — для розваги, це мавпи, а з птахів — сороки, папуги тощо. Подібним же чином влаштовані і рослини, і трави. Одні з них приносять плоди, а інші вживаються в їжу; треті, запашні і квітучі, дані нам для насолоди, — це троянда і подібні; четверті служать для зцілення від хвороб. Немає жодної тварини або рослини, в яку Творець не вклав би якої-небудь сили, корисної для людських потреб; бо Бог, «Який знає усе раніше буття його» (Дан. 13:42), передбачаючи, що людина самовільно порушить заповідь і стане тлінною, створив все, як на небі, так і на землі, і у водах так, щоб воно служило для своєчасного вживання людиною.

До порушення заповіді все було підвладне людині, бо Бог поставив її начальником над всім, що на землі і у водах. Навіть змії був прив'язаний до людини і частіше за інших тварин наближався до неї, і своїми приємними рухами немовби розмовляв з нею. Тому родоначальник зла — диявол

— і нав'язав через нього нашим праотцям злу раду. Тоді і земля сама собою приносила плоди, щоб ними користувалися підвладні людині тварини, і не було на землі ні дощів, ні зими. Після ж злочину, коли людина — зрівнялася з тваринами і уподібнюється їм» (Пс. 48:13), коли вона надала безрозсудній похоті панувати над розумною душею і не слухалася заповіді Господньої, то підвладна тварина повстала проти поставленого Творцем начальника, і йому було визначено «у поті лица» обробляти землю, з якої він взятий (Бут. 3:19).

Але й тепер звірі не безкорисні для нас, оскільки вони наводять на нас страх і спонукають згадувати про Бога Творця і взивати до Нього про допомогу. Також після злочину із землі, за словом Господа, почали виростати тернини. З цих пір навіть з красою і ароматом троянд почали нерозлучно пов'язані колючки, що нагадують нам про злочин, внаслідок якого земля була засуджена родити терня й осот (Бут. 3:18).

Що це так, в цьому нам засвідчує та обставина, що все це і до теперішнього часу перебуває через слово Господа, Який сказав: «Плодіться і розмножуйтесь, і наповнюйте землю» (Бут. 1:22, 28).

Деякі стверджують, що земля кулеподібна, інші ж визнають її конусоподібною. Але вона менша, навіть незрівнянно менше неба, будучи ніби деякою крапкою, що висить в центрі небесної сфери. «Земля перейде» (Мф. 5:18) і зміниться. І блаженний той, хто успадкує землю лагідних (Мф. 5:5), бо та земля, яка прийме святих, безсмертна. Тому хто достойно віддасть хвалу безмежній і незбагненній мудрості Творця або хто віддасть належну подяку Подателю таких великих благ?

Відомих нам областей землі,

або сатрапій, в Європі знаходиться 34, на великому ж Азіатському материку — 48, а так званих канонів — 12.

Про рай

Вирішивши з видимої і невидимої природи створити за образом і подобою Своєю людину, щоб вона була немовби деяким царем і начальником всієї землі і того, що на ній, Бог приготував для неї немовби деякий палац, де, мешкаючи, вона проводила б блаженне і солодке життя. Це і був божественний рай, насаджений руками Божими в Едемі, — сховище веселощів і всякої радості, бо слово Едем означає «насолода». Він знаходився на сході, підносячись над усю землю. У ньому було досконале поліття. Найтонше і найчистіше повітря оточувало його; вічно квітучі рослини прикрашали його. Він був насичений пахощами, наповнений світлом і перевершував всяке уявлення чуттєвої чарівності і краси. Це була справді божественна країна і достойне житло для створеного за образом Божим. Жодна нерозумна тварина не жила в раю: у ньому жила тільки одна людина, творіння божественних рук.

Посеред раю Бог насадив дерево життя і дерево пізнання. Дерево пізнання повинне було служити деяким випробуванням і спокусою для людини, і вправою її послуху і непослуху. Тому воно і було названо деревом пізнання «добра і зла» (Бут. 2:9, 17). Втім, ця назва, можливо, була дана йому

тому, що воно передавало тим, що споживали [від нього], здатність пізнавати свою власну природу. Це було добре для досконалих, але погано для тих, що не досягли досконалості і були одержимі любов'ю страстними потягами, подібно до того, як тверда їжа — шкідлива

для немовлят, що мають потребу в молоці. Насправді, Бог, Який створив нас, не хотів, щоб ми «підклубалися і клопоталися про багату що» (Лк. 10:41) і щоб ми були обачливі і передбачливі щодо нашого власного життя. Але Адам це достовірно випробував, бо, споживши, він пізнав, що був нагим, і одягнув на себе опоясання, бо, взявши листя смоковниці, він опоясався ним (Бут. 3:7). До споживання вони обоє «були нагі», — Адам і Єва, і «не соромилися» (Бут. 2:25). І Бог хотів, щоб ми були такі ж безпристрасні, бо це — вершина безпристрасності. Він хотів також, щоб ми були вільні від турбот і мали одну справу, властиву ангелам, тобто безперестанно і невмовкно оспівували Творця, насолоджувалися спогляданням Його і покладали на Нього наші турботи. Це і сповістив Він нам через пророка Давида: «Покладайся на Господа у скорботах твоїх, і Він підтримає тебе» (Пс. 54:23). І в Євангелії, повчаючи Своїх учеників, Він говорить: «Не турбуйтеся про душу вашу, що вам їсти чи пити, ні про тіло ваше, у що вдягнутися» (Мф. 6:25). І потім: «Шукайте ж спершу Царства Божого і правди Його, і все додасться вам» (Мф. 6:33). І Марфі Він сказав: «Марфо! Марфо! Ти турбуєшся і клопочешся про багато що. А потрібне ж тільки одне; Марія ж благу обрала частку, яка не відніметься від неї» (Лк. 10:41, 42), тобто сидіти біля Його ніг і слухати Його слова.

Що стосується дерева життя, то воно було або деревом, що мало силу подавати життя, або деревом,

від якого могли споживати тільки ті, які достойні життя і не підлягають смерті. Деякі уявляли собі рай чуттєвим, інші — духовним. Мені ж здається, що, відповідно до того, як людина була створена разом і плотською, і духовною, так і священійший її уділ був одночасно і чуттєвим, і духовним, і мав дві сторони; бо тілом людина, як ми сказали, перебувала в божественному і прекрасному місці, душею ж жила в місці незрівнянно вищому і незрівнянно прекраснішому, маючи житлом Бога, Який перебував у ній, і зодягалася в Нього, як у світлу ризу, покриваючись Його благодаттю і насолоджуючись, подібно до якого-небудь нового ангела, тільки найсолодшим плодом споглядання Його лиця і годуючись Ним. Це і справедливо названо деревом життя, бо солодкість божественного спілкування дарує тим, що удостоїлися його, життя, що не переривається смертю. Те ж саме назвав Бог і всяким деревом, сказавши: «від усякого дерева в саду ти будеш їсти» (Бут. 2:16), бо Сам Він є все, «в Якому і через Якого все стоїть» (Кол. 1:17).

А дерево пізнання добра і зла є розпізнавання багатообразного видовища, тобто пізнання власної природи. Це пізнання, з себе самого розкриваючи велич Творця, прекрасне для досконалих і утверджених у божественному спогляданні, які не бояться падіння, бо вони внаслідок тривалої вправи здобули деяку звичку в такому спогляданні. Але воно не добре для тих, які ще недосвідчені і схильні до похитливих потягів. Оскільки вони не зміцнилися в добрі і ще недостатньо утвердились в прихильності до одного тільки прекрасного, то їх, звичайно, повертає до себе і розважає турбота про власне тіло.

Таким чином, я думаю, що божественний рай був подвійним, і тому однаково правильно вчили богоносні отці — як ті, які трималися одного погляду так і ті, які трималися іншого. Вираз «всяке дерево» можна зрозуміти в значенні пізнання сили Божої, що здобувається з розгляду творінь,

як говорить божественний апостол; «Бо невидиме Його, Його вічна сила і Божество через розглядання творіння видиме» (Рим. 1:20). Але вище за всі ці думки і споглядання — думка про нас самих, тобто про наш склад, за словом божественного Давида: «Дивне для мене всевідання Твоє» (Пс. 138:6), тобто від мого влаштування. Проте для Адама, який був щойно створений, це пізнання було небезпечне з причин, про які ми сказали.

Під деревом життя можна розуміти також те найвеличніше пізнання, яке ми черпаємо з розгляду всього чуттєвого, і той шлях, яким ми через це пізнання сходимо до Родоначальника, Творця і Причини всього існуючого. Це Бог і назвав «всяким деревом», тобто повним і нероздільним, яке приносить одну тільки прив'язаність до добра. Дерево ж пізнання добра і зла можна розуміти у чуттєвому значенні, яке приносить задоволення їжі, яка хоч і здається приємною, проте, по суті, є для того, хто споживає, причиною зла; бо Бог говорить: «Від усякого дерева в саду ти будеш їсти» (Бут. 2:16), висловлюючи цим, як я думаю, наступне: від усіх творінь піднімайся до Мене — Творця — і з усіх них збери один плід — Мене, істинне життя; нехай все приносить тобі як плід життя, і спілкування зі Мною вважай основою свого існування; бо таким чином ти будеш безсмертний. «А від дерева пізнання добра і зла не їж від нього, бо в той день, коли ти з'їси від нього, смертю помреш» (Бут. 2:17); бо, згідно з природним порядком, чуттєва їжа — заповнення втраченого, і вона викидається геть і зітліває; і не можна залишатися нетлінним тому, хто годується чуттєвою їжею.

Про людину

Так створив Бог духовну сутність, тобто ангелів і всі небесні чини, бо ангели, без жодного сумніву, мають духовну і безтілесну природу. Втім, я говорю про безтілесну природу ангелів у порівнянні з грубою

речовинністю матерії, бо, по суті, тільки Божество нематеріальне і безтілесне. Крім того, Бог створив і чуттєву сутність, тобто небо, землю і те, що знаходиться між ними. І першу сутність Бог створив подібною до Себе, бо подібна до Бога розумна природа осягається тільки розумом. Другу ж сутність Бог створив в усіх відношеннях дуже далекою від Себе, оскільки вона цілком доступна відчуттю. Але належало, щоб відбулося також і змішання обох сутностей, яке свідчило б про вищу мудрість і щедрість щодо обох природ і, як говорить богопромовляючий Григорій, було б деяким зв'язком між видимою і невидимою природою, я говорю «належало», розуміючи тут волю Творця, бо вона — найдосконаліший устав і закон. І ніхто не скаже Творцю: навіщо Ти створив мене так? Хіба не має влади гончар над глиною, щоб із тієї самої суміші зробити один посуд для почесного, а інший — для непочесного вжитку? (Рим. 9:21), щоб показати свою мудрість.

Таким чином, Бог з видимої і невидимої природи Своїми руками творить людину за Своїм образом і подобою. Із землі Він утворив тіло людини, душу ж розумну і мислячу дав їй Своїм вдиханням. Це ми і називаємо образом Божим, бо вираз «за образом» указує на здатність розуму і свободи; тоді як

вираз «за подобою» — означає уподібнення Богу в чесноті (добродійності), наскільки воно можливе для людини. Душа була створена разом з тілом, а не так, як пустомовствував Ориген, ніби спочатку була створена душа, а потім тіло.

Отже, Бог створив людину непорочною, правою, люблячою добро, свobodною від печалі і турбот, прикрашеною всякою чеснотою, багатою всіма благами, ніби деякий другий світ — малий у великому, — як нового ангела, що поклоняється Богу, — створив її змішаною з двох природ, споглядачем видимого творіння, проникаючою в тайни мисленого творіння, царюючою над тим, що на землі, і підпорядкованою вищій владі, земною і небесною, тимчасовою і безсмертною, видимою і умоосяжною, як середину між величчю і нікчемністю. Створив людину в один і той же час духом і плоттю: духом по благодаті, плоттю — для попередження гордості; духом — для того, щоб вона залишалася незмінною і прославляла Благодійника, плоттю — для того, щоб страждала і, страждаючи, пам'ятала про те, хто вона, і, впадаючи в гордість, напоумлювалася. Створив її живою істотою, яка направляєється тут, тобто в теперішньому житті, і яка переселяється в інше місце, тобто у вік майбутній. Створив її — що складає межу тайні — через властиве їй тяжіння до Бога, яка перетворюється на Бога через причастя до божественного осяяння, але не переходить у божественну сутність.

Він створив її за природою безгрішною і за волею свobodною. Я говорю «безгрішною» не тому, що вона не була сприйнятливою до гріха — бо тільки Божество не доступне гріху, — але тому, що можливість гріха полягала не в її природі, а, швидше, в її свobodній волі. Це означає, що, за сприяння божественної благодаті, вона мала можливість перебувати і зростати в добрі, а також, через свою свободу, при попущенні Божому, залишити добро і опинитися в злі, бо те, що

робиться з примусу, не є чеснота.

Душа — сутність жива, проста і безтілесна; невидима, за своєю природою, тілесними очима; безсмертна, обдарована умом і розумом, яка не має певної фігури; вона діє за допомогою органічного тіла і дає йому життя, зростання, відчуття і силу народження. Розум належить душі не як що-небудь інше, відмінне від неї, але як чистіша частина її самої. Що око в тілі, те і розум у душі. Душа, далі, — істота свобідна, яка володіє здатністю хотіння і діяння; вона доступна зміні і саме зміні з боку волі, як це властиво тварній істоті. Все це душа отримала природно по благодаті Того, Хто Створив, за якою (благодаттю — Ред.) отримала і буття, і певну природу.

Про задоволення

Задоволення бувають душевні і тілесні. Душевні задоволення — ті, які належать тільки душі самій по собі; це, наприклад, задоволення, що бувають від знання і споглядання. Тілесні задоволення — ті, в яких беруть участь і душа, і тіло і які звідси отримують свою назву; це, наприклад, задоволення, що бувають від їжі, плотського єднання і тому подібне. Задоволень же, властивих одному тілу, не можна вказати.

Зіншого боку, одні задоволення — істинні, а інші — неправдиві. Ті задоволення, які належать одному розуму, виникають від пізнання і споглядання; ті ж задоволення, в яких бере участь тіло, мають своє джерело у відчутті. При цьому, із задоволень, в яких бере участь тіло, одні природні і в той же час необхідні, без яких неможливо жити, це їжа і необхідний одяг; інші — природні, але позбавлені властивості необхідності, це статеві стосунки, природні або законні, бо хоча статеві стосунки і сприяють продовженню людського роду в цілому, проте можна жити і без них — у дівстві; треті задоволення — не необхідні, не природні, це пияцтво, похитливість, пересичення.

Ці задоволення не сприяють ні збереженню нашого життя, ні спадкоємству роду і навіть навпаки — шкодять. Тому той, хто живе у згоді з волею Божою, повинен шукати задоволень необхідних і, разом, природних; а на другому місці вважати задоволення природні, але не необхідні, допускаючи їх у пристойний час, пристойним чином і в пристойній мірі. Інших же задоволень необхідно всіляко уникати.

Добрими задоволеннями належить визнавати ті, які не пов'язані з незадоволенням, не залишають після себе приводу для розкаяння, не викликають якої-небудь іншої шкоди, не виходять з меж помірності, не дуже відволікають від важливих діл і не поневолюють собі.

Про незадоволення

Незадоволення буває чотирьох видів: горе, смуток, заздрість, співстраждання. Горе — незадоволення, що призводить до втрати голосу; смуток — незадоволення, що стискає серце; заздрість — незадоволення, що переживається з приводу чужих благ; співстраждання — незадоволення, що виникає з приводу чужих нещастя.

Про страх

Страх також буває шести видів: нерішучість, соромливість, сором, жах, подив, неспокій. Нерішучість — страх перед майбутньою дією. Сором — страх перед очікуваним осудом; це — прекрасне відчуття. Соромливість — страх перед здійсненим вже ганебним діянням, і це відчуття не безнадійне в значенні спасіння людини. Жах — страх перед яким-небудь великим явищем. Подив — страх перед яким-небудь надзвичайним явищем. Неспокій — страх перед неуспіхом або невдачею, бо, побоюючись потерпіти невдачу в якій-небудь справі, ми відчуваємо неспокій.

► Продовження зі ст. 10

Господом неущкоджено пройшов і благочестивий розбійник і всі старозаповідні праведники, із пекла Господом виведені. Святі проходять цей шлях неущкоджено, або, якщо і терплять іноді бісівські зупинки, то чесноти їхні переважають падіння.

Якщо ми, будучи вже просвічені світлом Христовим і маючи свобідну волю робити зле чи добре, постійно робимося їхніми полоненими, роблячи неправду, виконуючи їх злу волю, то тим падче не залишать вони нашу душу, коли вона розлучиться з тілом і повинна буде йти до Бога через повітряний простір. Зрозуміло, вони доводитимуть, що мають право на володіння душею, як вірною

виконавицею їх навіювань (думок, бажань і почуттів).

Біси їй виставляють її гріховну діяльність в повній її мірі і душа розуміючи визнає справедливість цих свідчень.

Християни, живучи на землі не без гріхів, не отримають прямо блаженної вічності. Необхідно, щоб їх недоліки, падіння, відхилення були зважені і оцінені.

Саме з цього і починаються так звані в православній Церкві «Приватний суд». Святі Отці і вчителі Церкви « приватний суд» або те що передує йому(тут погляди розходяться)- називають «митарствами». Тому далі поведемо мову про митарства.

Ієромонах Діонісій

A New Look at Stewardship

When you hear the word “stewardship”, do you roll your eyes and imagine half-hearted homilies about tithing? Most of us have heard them before, and they’re not much good for anyone. The priest feels like he’s begging for money, and people feel like they’re being goaded for cash. Everyone goes home feeling pretty miserable, and no one is uplifted.

Just another seminar?

I expected much of the same before attending the seminar on Igniting the Flame of Christian Stewardship. I went anyway though, because I have watched the decline in church funds over the years, and I do fear for the future of our parishes and our diocese. If something useful could be taken away from such a seminar, it would still be worth attending. So off I went on the trek to South Bound Brook, where I attended the one day seminar that changed my entire conceptualization of stewardship.

The seminar started off talking about a subject with which many of us are all too familiar: the lack of participation in our parish activities. Bill Marianes speaks passionately about this problem, because he, like most of us, has first-hand experience of this phenomena from his own parish life. It’s not just a problem of getting people to help out when there’s an event. While we all love to spread the work out to many hands, it’s even more important that those hands are crossed over one’s heart in anticipation of receiving communion during the liturgy.

This is fundamentally what the stewardship program Bill outlines is about. The aim is to build engagement in the church and in parish life. The program he outlines helps parishes

re-engage straying members, and grow churches with new ones. It expands on the opportunities to become involved in the parish by building opportunities that engage the abilities and interests of every member.

For example, Bill related a story about his time coaching his parish’s team in an inter-parish basketball league. One of the disengaged church members wanted his daughter to be on the team. Bill told him that he would allow her on the team if he would assist Bill in coaching. The man replied that he didn’t know the first thing about coaching, but Bill assured him that wouldn’t be a problem and promoted him to assistant coach. So at his first practice, Bill sent him to grab all the balls for the girls to use in practice. Coming back with his arms laden, the man couldn’t believe they were the balls to which Bill had referred: they were beat-up, worn-out, and old. Bill said that’s what they had to work with, and the commenced with practice. At the next session, when Bill sent the man to get the balls, he came back with his arms full of brand new basketballs, which he had gone out and purchased with his own money.

People with a passion

People donate to causes in which they believe. The Bible puts it like this: “For where your treasure

is, there your heart will be also.” (Matthew 6:21) The point is clear. People are disengaged because their hearts have been ensnared in worldliness and worldly concerns. Stewardship is about more than just money. It is about caring for what God has given each of us, and that includes the church itself. That takes more than just money, it takes time and talents. When people become engaged and they invest of their time joyfully, having had their heart change in the process, the money will follow.

I learned that that process starts with each one of us. It’s not some scripted sales model that we follow like telemarketers. It’s a process of building on our personal connections. If I invite a friend to church, I’m engaging in stewardship. If I ask someone I know in church to come to the UOL meeting, I’m engaging in stewardship. Every effort you take to get someone engaged, involved, or interested is an act of stewardship.

The ideas presented at the seminar have prompted me to open dialogues with leaders at my parish about long-term initiatives such as administrative structure changes and moving to a stewardship based donation model, as well as more immediate changes I can effect on my own. Examples would be reaching out to people that may not have been to church in a while and inviting them back, or working with the parish clergy to get introductory literature in place for visitors to the parish.

Mark Host lives in Mentor, OH and attends St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, OH. He currently works as a Sr. Quality Assurance Specialist, teaches English on the side at the local community college, and dabbles in writing and other creative projects.

Metropolitan Antony and Bishop Daniel Participate in the XXIII SOBOR of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

*"Behold, how good
and how pleasant it is for
brethren to dwell together
in unity!"*

The conferences of the 23rd SOBOR of the Ukrainian Orthodox Church of Canada commenced on Tuesday, July 14, 2015 with the clergy and faithful gathering in Winnipeg, Manitoba at the Fort Garry Hotel in the La Verendrye Room to celebrate the Divine Liturgy in the Chapel for the XXIII SOBOR. His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel participated in the proceedings of the XXIII Sobor, offering greetings and reflections throughout the sessions of the Sobor, thus expressing brotherly love of the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

On Wednesday, July 15, the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church gathered to celebrate the Divine Liturgy at the Holy Trinity Metropolitan Cathedral on Main Street in Winnipeg, Manitoba. This liturgy preceded the official opening of the 23rd SOBOR of the UOCC. Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, His Eminence Metropolitan Yuriy, Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy presided over the service.

Following the Liturgy a Moleben' to St. Volodymyr the Great was served on the occasion of the 1000th year of his repose. The 23rd SOBOR was officially opened with the procession of the

Icon of the Canadian Mother of God written by Vera Lazarovich Senchuk, member of the St. Mary the Protectress cathedral in Winnipeg, MB.

His Eminence Metropolitan Yuriy addressed the SOBOR participants, bringing greetings. He was followed by His Eminence Metropolitan Sotirios, Exarch of the Ecumenical Patriarchate, who conveyed greetings and blessings from the Ecumenical Patriarch. His Grace Bishop Ilarion and His Grace Bishop Andriy also spoke, highlighting the theme of the SOBOR regarding brethren living together in harmony, guided by the Holy Spirit. His Eminence Metropolitan Anthony of the UOC of the USA reminded us that we ought to celebrate being the Light of Christ for the world around us.

Among numerous workshops and sessions, lively discussion took place around the topics of Parish Development, Youth Engagement and Spiritual Renewal. It was noted by one of the presenters that the Church is a family in Christ, whose life is centered on the Holy Mysteries of Baptism, which is immersion into Christ's death, whereby we take a firm stand against the evil passions and ways of this transitory fallen world, and immersion in Christ to manifest a life of joy, love and the good works of His Kingdom.

Further in the week there was a formal election of the new Consistory Board and the Presidium of the Consistory of the UOCC. Following the formal voting, it was announced that Very Rev. Fr. Taras Udod was elected as the Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. Metropolitan Yuriy expressed profound gratitude to the outgoing chancellor Fr. Victor Lakusta for his diligent, self-sacrificing exercise of his duties – and also to his family for their support of his demanding ministry. The Sobor responded with an extended standing ovation.

On the third day of the XXIII Sobor – Clergy/Laity Congress of the Ukrainian Orthodox Church of Canada - Friday, July 17, 2015, at 6:00 pm over 170 guests gathered on the premises of Ft. Garry hotel in Winnipeg, Canada for the Convocation, Inauguration and Awards Ceremony of St. Andrew's College of the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

The Master of Ceremonies, V. Rev. Fr. Roman Bozyk, Dean of Theology and Acting Principal of St. Andrew's College, welcomed everyone in attendance and introduced the members of the Platform Party. Having

and concern over the political and religious unstable circumstances in Ukraine. Moreover, a number of resolutions called upon the spiritual renewal of the parishes of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. Following the conclusion of the Sobor, a festive banquet took place on Saturday, July 18, 2015 during which his Grace Bishop Daniel deliver a keynote address titled: "Enter to Worship – Exit to Serve!". During his presentation, the bishop of the UOC of the USA stated: "...The true life of the believer comes from our life in God. We bring to Him a sacrifice of our lives, our gifts, the fruit of our labor and lay it at His feet. The premise for most Christians today is what can God do for them instead of how can I worship God with all that is within me.

completed the formal introductory presentations, His Eminence Metropolitan Yuriy, primate of the UOCC, took podium in the capacity of the Chancellor of St. Andrew College in order to present the recipient of the Honorary Doctor of Divinity degree – the primate of the Ukrainian Orthodox Church of USA His Eminence Metropolitan Antony. Reflecting on Vladyka Antony's spiritual path, Metropolitan Yuriy made numerous references to the kind and gentle leadership skills that Vladyka Antony obtained as a student of St. Andrew's College and shared with the student body and his flock as a priest, a bishop and now as a Primate of the UOC of the USA.

Having bestowed upon the Metropolitan of the UOC of the USA Honorary Doctorate, Metropolitan Yuriy invited His Eminence Metropolitan Antony to deliver a Convocation Address in which he spoke directly to the seminary graduates discussing the importance of each one of them coming to a "knowledge one's self" in order to be prepared to apply the teachings and principles presented to us by our Lord in the Holy Gospels and all of Holy Scripture.

Following the Metropolitan's address several degrees were awarded and presented to the graduates of St. Andrew's College. Moreover, the Convocation ceremonies included presentation of Scholarship and Bursary Awards to deserving students of the Faculty of Theology and the seminarians of the UOCC. These awards are made possible thanks to the many generous donors who recognize the importance of encouraging and rewarding academic endeavors.

The program concluded with the Ceremonial Recessional and was followed by a delightful reception during which the students and guests had the opportunity to visit and pose for photographs, which will become part of their fond College memories.

On the final day of the Sobor, the delegates adopted numerous resolutions, which expressed love

The Scriptures teach us that everyone has something to offer. When we worship in the fullness of our lives, God then fills us to be able to affect our world. We then exit to serve God through proclaiming His Word, serving those around us and proclaiming His name in all the earth. Everything we do in Church is to help us fulfill God's calling on our lives in the world... The Church is supposed to be equipped for ministry. We are not banks that collect money, we are a prayerful Christian home that receives, spends, gives and shares... Everyone should be able to proclaim the message and everyone should have the opportunity and privilege to praise God we serve. That should not happen just on Sunday mornings between 10 a.m. and 12 noon. We should be able to give God praise in our homes and throughout the week. I truly believe this can be the church's finest hour – when the faithful transform the experience of a religious worship service – the LITURGY – into the practical way of life." Following a formal banquet, a short musical presentation was offered by Fr. Volodymyr Kushnir.

The XXIII Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada concluded in the same manner in which it began – the hierarchs, clergy and delegates gathered around the sacred altar of Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in Winnipeg for the celebration of the Holy Eucharist. All hierarchs of the Church concelebrated: His Eminence Metropolitan Yuriy (UOCC), His Eminence Metropolitan Antony (UOC USA), His Grace Bishop Ilarion (UOCC), His Grace Bishop Andriy (UOCC) and His Grace Bishop Daniel (UOC USA). The clergy of the newly elected Consistory assisted the hierarchs at the celebration of the Divine Liturgy. Later in the day, the parish family of Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral, Winnipeg, Canada, offered a formal farewell luncheon.

The hierarchs of the UOC of the USA departed for their home flock in the United States of America on Monday, July 20, 2015.

Metropolitan Antony Received Honorary Doctor of Divinity Degree from St. Andrew's Ukrainian Orthodox College of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

On the third day of the XXIII Sobor – Clergy/Laity Congress of the Ukrainian Orthodox Church of Canada – Friday, July 17, 2015, at 6:00 pm over 170 guests gathered on the premises of Ft. Garry hotel in Winnipeg, Canada for the Convocation, Inauguration and Awards Ceremony of St. Andrew's College of the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

The event began with the traditional Academic Processional Entrance of the Members of the Platform Party led by the Order of St. Andrew Honor Guard with ceremonial banners.

Both hierarchs of the Ukrainian Orthodox Church of the USA – His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel took part in the formal Academic Procession and Convocation Ceremonies.

The Master of Ceremonies, V. Rev. Fr. Roman Bozyk, Dean of Theology and Acting Principal of St. Andrew's College, welcomed everyone in attendance and introduced the members of the Platform Party. Having completed the formal introductory presentations, His Eminence Metropolitan Yuriy, primate of the UOCC, took podium in the capacity of the Chancellor of St. Andrew College in order to present the recipient of the Honorary Doctor of Divinity degree – the primate of the Ukrainian Orthodox Church of USA His Eminence Metropolitan Antony. Reflecting on Vladyka Antony's spiritual path, Metropolitan Yuriy made numerous references to the kind and gentle leadership skills that Vladyka Antony obtained as a student of St. Andrew's College and shared with the student body and his flock as a priest, a bishop and now as a Primate of the UOC of the USA.

Having bestowed upon the Metropolitan of the UOC of the USA Honorary Doctorate, Metropolitan Yuriy invited His Eminence Metropolitan Antony to deliver a Convocation Address in which he spoke directly to the seminary graduates discussing the importance of each one of them coming to a "knowledge one's self" in order to be prepared to apply the teachings and principles presented to us by our

Lord in the Holy Gospels and all of Holy Scripture. His Eminence began with a discussion of "Theosis", the life-long process for all Orthodox Christians to deepen their spiritual lives so that, to perfect all aspects of their lives so as to become Christ-like. St. Peter says in his second epistle that we are called to "become partakers of the Divine Nature" – to become part of the energy of God – not the essence of God, which would make us Divine. That energy is defined as the power of God, the will of God and other Scriptural terms. The Metropolitan stated that no priest – present or future – could be a partaker of the Divine Nature unless he had come to a true understanding

of himself in relation to God and what his strengths and weaknesses are. Only when he recognized his dependence upon Christ can a priest – or anyone else in the audience – hope to serve and touch the lives of other. His Eminence advised the graduates that they must "be Christ" to others by simple being present to them in time of need – whether or not they are aware of their time of need. In his final words to the students and all present Metropolitan Antony advised: "Be careful how you live your life...you may be the only Bible that someone else reads."

Following the Metropolitan's address several degrees were awarded and presented to the graduates of St. Andrew's College. Moreover, the Convocation ceremonies included presentation of Scholarship and Bursary Awards to deserving students of the Faculty of Theology and the seminarians of the UOCC. These awards are made possible thanks to the many generous donors who recognize the importance of encouraging and rewarding academic endeavors.

The program concluded with the Ceremonial Recessional and was followed by a delightful reception during which the students and guests had the opportunity to visit and pose for photographs which will become part of their fond College memories.

St. Andrew Ukrainian Orthodox Society Receives \$25,000.00 Donation

Members of St. Andrew Ukrainian Orthodox Society participated in the unification celebrations of Pokrova and St. Vladimir Ukrainian Orthodox parishes in Philadelphia on Sunday May 17, 2015.

The devastating fire that engulfed the Temple of Pokrova Ukrainian Orthodox Church of Philadelphia two years ago gave thought to the faithful of that parish to consider united with the neighboring Cathedral of St. Vladimir. After the Hierarchical Liturgy of unification celebrated by His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel, faithful of both communities gathered at a banquet during which multiple very generous donations by the Pokrova Parish were granted to community institutions, church ministries and the needs of our Metropolia.

The recipients included: St. Vladimir Cathedral, the Metropolitan Mstyslav Permanent Endowment Fund, the Historical and Educational Complex and Museum of the UOC of USA, the Aid to Ukraine Fund of the UOC of USA, the Ukrainian Orthodox League of the USA Metropolitan John (Theodorovich) Seminarian Scholarship Fund, St. Sophia Seminary Library, the Tryzub Ukrainian Sports Club of Philadelphia; the Ukrainian

Radio Program, Ukrainian Cultural Center, the Shevchenko Scientific Society, Fund; the Ukrainian Free Academy of Science; the Bahriany Publishing Fund; the Ukrainian National Women's League of the USA; the National Ukrainian American Veterans Memorial at the St. Andrew Cemetery of our Archdiocesan Center, St. Michael Ukrainian Catholic Parish of Philadelphia. Such a grant in the sum of \$25,000.00 was also given to St. Andrew Ukrainian Orthodox Society of the UOC of the USA. Mr. Ivan Prasko, speaking on behalf of the Pokrova parish highlighted the various ministries that the Society is engaged. Rev. Protodeacon Ihor Mahlay, president of the Society accepted the donation thanking the faithful of Pokrova parish for acknowledging and supporting the multifaceted work of the Church.

St. Andrew's Society is a philanthropic and charitable organization of faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. Since 1990, the Society has raised and funded over \$1.2 million in various charitable and church related projects in Ukraine. The major efforts supported by St. Andrew's Society have been the soup kitchens for needy elderly, orphans aid, refugees,

Theological Seminaries and Scholarships (including the Rev. Lewytzkyj Fund of the Society), various church building restorations, religious publications, and medical projects.

The present generous gift of \$25,000.00 from the Pokrova Parish is earmarked for the ongoing support of the refugees from the Donetsk and Luhansk areas in Ukraine, soup kitchens, seminarians from Ukraine, and the orphans.

Товариство Св. Андрія Отримало Благодійну Пожертву в Розмірі \$25,000.00

Члени Товариства Святого Андрія взяли участь у спільному святкуванні парафій Покрови Пресвятої Богородиці та катедри Св. Володимира в місті Філадельфія в неділю 17 травня 2015 року Божого.

Руйнівна пожежа, яка охопила та повністю знищила храм Покрови Пресвятої Богородиці УПЦ США два роки тому заставила вірних цієї парафії задуматися над об'єднанням з сусідньою парафією – катедрою Св. Володимира. Після урочистої Літургії, яка затвердила офіційне об'єднання, очоленої Високопреосвященним Митрополитом Антонієм та Преосвященним Єпископом Даниїлом, вірні обох парафій зібралися на святковий бенкет під час якого парафія Покрови Пресвятої Богородиці вручила декілька значних пожертв для Митрополії УПЦ США, церковним та громадським установам.

Одержувачами пожертв стали: Собор Св. Володимира; Постійний

Фонд Імені Патріарха Мстислава Української Православної Церкви США; Історико-Освітній Комплекс та Музей УПЦ США; Український Культурний Центр Філадельфії; Фонд Допомоги Україні УПЦ США; Семінарійний Стипендійний Фонд Імені Митрополита Іаона Теодоровича Української Православної Ліги при УПЦ США; Бібліотека Св. Софіївської Семінарії УПЦ США; Тризуб – Український Спортивний Клуб Філадельфії; Українська Радіо Програма, Український Культурний Центр; Енциклопедійний Фонд Товариства Тараса Шевченка; Українська Вільна Академія Наук; Видавничий Фонд "Багрянний"; Союз Українок Америки; Національний Українсько-Американський Пам'ятник Ветеранам на Св. Андріївському цвинтарі в Савт Бавнд Брук, Н.-Дж. та Українська Греко-Католицька парафія Св. Миколая у Філадельфії. Товариство Святого Андрія також отримало пожертву в сумі \$25,000. Від імені Товариства дар прийняв голова

організації, протодиякон др. Ігор Махлай, який подякував вірним що підтримали благодійну діяльність нашої Церкви та Товариства.

Товариство Св. Андрія Первозваного - це релігійна та добродійна організація Української Православної Церкви США. З часу її заснування в 1990 році, Товариство зібрало та розподілило понад 1 мільон 200 тисяч доларів для фінансування різних благодійних Церковних програм. Головні сфери діяльності, що їх підтримувало і продовжує підтримує Товариство Св. Андрія це фінансування ідалень для потребуючих сиріт та біженців, семінарії, стипендії (включно з Фондом ім. Протопресв. В. Левицького), відбудова ряду храмів, релігійні видання та медичні програми.

Ця щира пожертва \$25,000.00 буде вжита Товариством на підтримку біженців з Донецької та Луганської областей, ідалень для перестарілих, семінаристів з України та сиріт.

A Note of Gratitude from Ukraine: New Windows and Doors for the Children of Znamyanka Orphanage

In Znamyanka orphanage (Kirovograd region) there live about 120 children with severe diseases and disabilities from childhood. 80 of the children are without parental care or are orphaned. For most of the children, the orphanage is a home and all the children and staff of the institution are one large family, with Bishop Daniel (ruling hierarch of the Western Eparchy of the UOC of USA) as their father. Workers of the orphanage together with the Ukrainian Orthodox Church of the USA put a lot of effort to create the necessary conditions to make the orphanage comfortable, warmth and hospitable.

Last year, we, along with Bishop Daniel and the parishioners of the UOC of USA insulated the orphanage building. In order to create more comfortable conditions, the old warped windows and balcony doors needed to be replaced with new ones that would retain the heat and create a sense of comfort in the living quarters, game and rehabilitation rooms. Together we planned the project. UOC of USA covered the cost of 47 windows and 8 balcony doors and the funds were delivered by the bishop of the Church. This big remodeling project replacing the old doors and windows has started and the children's joy can be seen on their faces as they know the orphanage will be warm during the upcoming cold winter weather. Despite the situation in our country, the work and care of those people who have invested a piece of their soul to help our orphans will be returned to them a hundredfold. The gratitude of every child, for everything good done towards them, restores strength and makes us want to do even more.

We thank all the participants of this project: Metropolitan Antony, Bishop Daniel, Consistory workers, clergy and parishioners of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. Sincere thanks and wishes of good health and prosperity to you all.

*Yours,
Mrs. Tatiana Ivanivna Walko -
director of the Znamyanka orphanage
and the children*

Кілька слів подяки з України:

**Нові вікна і двері дітям
Знамянського сиротинця!**

У Знамянському дитячому будинку – інтернаті Кіровоградської області проживають 120 дітей, які мають тяжкі захворювання і є інвалідами з дитинства. 80 із них – це діти позбавлені батьківського піклування, або діти – сироти. Тож дитячий будинок для більшості дітей є рідною домівкою, а всі діти та працівники закладу є єдина велика родина, а Владику Даниїла (правлячого єпископа Західної Єпархії УПЦ США) діти називають своїм батьком. Тому працівники закладу разом з Українською Православною Церквою з США прикладають максимум зусиль для створення естетичних умов,

затишку, тепла та комфорту.

В минулому році ми разом з Владикою Даниїлом та парафіянами УПЦ США утеплюли приміщення дитячого будинку, але для створення більш комфортних умов потрібно було замінити старі деформовані вікна та балконні двері на нові, які б утримували тепло та створювали відчуття затишку в спальних, ігрових та реабілітаційних кімнатах. Ми разом спланували проект. УПЦ США, через свого духовного отця - Владику Даниїла оплатила вартість 47 вікон та 8 балконних дверей. Зараз розпочато грандіозну роботу по заміні цих конструкцій. Діти неймовірно щасливі від турботи проявленої до них. Радість від того, що прийдеши холоди будуть не такими вразливими для них, видніється у кожному дитячому обличчі. Незважаючи на ситуацію, яка склалась в нашій країні, проява такої турботи сторицею повернеться до тих людей, які вклали часточку своєї душі в допомогу нашим вихованцям. Подяка кожної дитини, за тепло і добре ставлення, відновлює сили і спонукає до нових звершень.

Щиро дякуємо всім учасникам проекту: Митрополиту Антонію, Владиці Даниїлу, працівників консисторії, духовенству та прихожанам Української Православної Церкви США. Низький уклін, щира подяка та побажання здоров'я та благополуччя.

*З повагою,
Тетяна Іванівна Валько
(директор Знамянського дитячого будинку – інтернату) та діти.*

100th Anniversary Celebration of St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church in Dixonville, PA

In the early 1900's people from the Ukraine began to immigrate to the US to find for themselves a better way of life. This brought Ukrainian people to the Dixonville area of Western Pennsylvania to work in the coal mines. Because they yearned for their own church in which to pray, a group of Ukrainian men met and formed the first body of our church in 1915. After having services in a local home for four years, they built a temple that was used until 1988. Now a century later, St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church in Dixonville, PA is ready to embark on the next 100 years of their existence.

Over the past year Protopresbyter Fr. George Hnatko, pastor of St. John's Church and his parishioners worked hard to

plan a celebration in honor of the 100th anniversary of the founding of the church. The whole church family worked together cleaning and painting at the church and hall, organizing meals and decorations, making the commemorative booklet and displays of pictures, rehearsing services, and all the behind the scenes jobs that need done when preparing for such an event. There were those times when we doubted if we would be ready by the time the celebration arrived, but thankfully we were!

Finally with great joy the long awaited weekend commenced on Friday, July 10, with the arrival of His Eminence, Metropolitan Antony and seminarians: Ivan Chopko; Volodymyr Yavorskyi; and Taras Kaluzhnyy. At 6:00 PM the parish

faithful, along with many area clergy and friends, gathered for "the Great Vespers of the nativity of the Holy Prophet, Forerunner and Baptist, John - patron saint of the church.

Following the beautiful service a delicious repast prepared by the parishioners was enjoyed by all those present.

On Saturday morning, July 11, we woke to sunshine in Western Pennsylvania. After experiencing a deluge of rain several days earlier that week, the rays of sun made one feel that this was truly "a day that the Lord hath made" to celebrate 100 years as a parish family. At approximately 10:15 AM the procession with the crosses, fans, banners, and flags gathered at the church to go and greet the Hierarches.

The youth of the parish were

ready with their baskets of flower petals and excited to also be included in the procession.

Soon the group began to climb the driveway to the church leading the way for our hierarchs, His Eminence, Metropolitan Antony and His Grace, Bishop Daniel.

Upon the Hierarchs entering the church the choir sang the hymn: "From the Rising to the Setting of the Son". His Eminence, Metropolitan Antony was then greeted with the traditional bread and salt by Edward Oaks, parish council president.

Council Vice-president Michael Lawer followed with his greeting to His Grace, Bishop Daniel, who just arrived from Ukraine earlier that morning.

Fr. George then presented the cross and holy water to our Hierarchs and welcomed each of them to St. John's Church. He thanked them for coming to celebrate this most important day in the life of 'his little cathedral in the hills of Dixonville'.

Not only was this a 100th year celebration for the parish, but also the day our brother in Christ, Paul Neal, was to be tonsured a reader and sub-deacon. The seminarians led candidate Paul to the tetrapod where his elevation took place by the Hierarchs.

With this service completed, we transitioned into the Hierarchical Divine Liturgy with the following clergy in attendance. Along with Fr. George wee: Fr. William Diakiw of Sts. Peter & Paul, Lyndora, PA; Fr. John Haluszczak of St. Vladimir's, Pittsburgh, PA; Fr. Andrew Gall of St. John the Baptist in Sharon, PA; Fr. Paisius McGrath of Sts. Peter & Paul, Lyndora, PA; Fr. Paul Bigelow of Sts. Peter & Paul's, Elmora, PA; Fr. Roman Yatskiv of St. Nicholas in Monessen, PA; and Fr. Matthew Conjelko of Sts. Peter & Paul in Homer City (American Carpatho Russian).

During the Entrance with the Gospel, Metropolitan Antony and Bishop Daniel surprised Fr. George and all those present by bestowing the "Great Benefactor Award of the UOC of USA" to Fr. George for continuing the legacy of St. Andrew the Apostle, founder of the church

in Ukraine.

During his homily Metropolitan Antony told the parishioners and their visiting brothers and sisters in Christ the following: "Celebrate this day, my dear friends, by going out and touching someone's shoulder. Let them know someone cares about them. Follow the example of your pastor, Father George, in service to his fellow man all these years. Be as Christ to the world around you, even to those in the worst conditions. The next person who comes up to you may be Christ Himself!"

His Eminence asked the faithful to remember their ancestors - "those men and women who 'climbed the mountain' with unquestioning faith to build this parish. The Lord and Saviour Jesus Christ was the center of their lives, as they had surely experienced the glory of God. Metropolitan Antony remembered climbing all those steps of the old church and stated that "the first parishioners felt as though they could experience the "Blessed Kingdom" by climbing the mountain". He indicated that "we must reflect God's Glory for all to see in our daily lives. We should be careful how we live our lives as we may be the only Bible someone else sees".

When it was time for Holy Communion, it was moving to see many of those present come forth to receive the Holy Gifts from their Archpastors while the whole church was singing the 'Holy Communion Prayer'.

After the dismissal Vladyka Daniel greeted those present and commented that upon hearing everyone chanting the responses together with the choir during the Liturgy, he felt like he was in a church in a Ukrainian village.

He also told us of his time growing up in Ukraine when going to church was forbidden and his baptism took place in the basement of a priest's home. He asked us to be thankful that we had ancestors who came to this country and worked hard in order to have a spiritual life and who were able to build a parish that has lasted 100 years.

As Fr. George and Metropolitan

Antony intoned petitions for our Church, hierarchs, clergy, and brothers and sisters in Christ a resounding singing of Mnohaja L'ita and Many Years was sung again and again by all present.

At the conclusion of the liturgy Metropolitan Antony asked everyone to go outside for a group picture, and he directed it being taken.

Unfortunately, Vladyka Daniel was not able stay with us for the remainder of the day as he had to immediately return to the Pittsburgh International Airport in order to fly back to Ukraine for more meetings. Prior to his departure Sophia Cann and Molly Beer presented Vladyka with roses and thanked him for coming to pray with us.

When we arrived at St. John's Hall, it was very beautifully decorated for the occasion. While we were waiting for the arrival of our Hierarchs everyone was able to enjoy many tasty treats prepared by the parishioners.

Newly tonsured Sub-deacon Paul Neal served as toast master. The meal began after the singing of the Lord's Prayer and the blessing by His Eminence. Those in attendance were treated to a delicious buffet meal of chicken, ham, roasted potatoes, pasta alfredo, carrots, and of course many wonderful desserts and cake.

Natalya Cann, Katelyn Hnatko and Atalie Peters greeted Metropolitan Antony and presented him with roses.

With no formal program at the banquet, it gave those in attendance the opportunity to enjoy much fellowship with old friends and make some new ones.

As a parish family we are very thankful for the Archpastoral visit by Metropolitan Antony and Vladyka Daniel. We look forward to having them both visit with us again in the near future. EIS POLLA ETI DESPOTA!

We pray that GOD will continue to bestow HIS blessings on them as well as all of us. May HE enable us to continue to serve HIM in such a way that our Ukrainian churches will continue to flourish for many, many years - Mnohaja Lita.

The Offering the Most Sacred of it all – the Love of God Through the Acts of Charity: UOC of the USA Offers yet Another Charitable Gift of Love

wounded and fallen. People in Ivano-Frankivsk and Kyiv regions became the beneficiaries of love of so many parishioners of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, especially the faithful of Pokrova of the Mother of God Ukrainian Orthodox parish (Philadelphia, PA) that recently merged with St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Philadelphia, PA,

“At times it is very difficult to express the pain that I feel at the loss of my husband and a father of my children. The most painful moments are the ones when I spend the time with my youngest son, - he looks so much like my husband...”

Words like these ones were uttered at the meeting of His Grace Bishop Daniel with about 25 individuals that either lost their loved ones or suffered serious wounds in the ongoing war conflict in Eastern Ukraine. Fulfilling the mandate of the clergy and the faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, and with the blessing of the primate of the UOC of the USA His Eminence Metropolitan Antony, Vladyka Daniel, being in Ukraine on various assignments relating to the ministry outreach programs, visited Ivano-Frankivsk State Office building on July 4-5, 2015, meeting with the representatives of Ukrainian government as well as members of the families of the fallen and wounded soldiers of Ukraine.

The first deputy head of Ivano-Frankivsk State Government Mr. Oleksandr Lewytskyy welcomed Bishop Daniel to the government's state building, reflecting upon the

sacrifices of hundreds of Ivano-Frankivsk state residents that have been called to serve their country in the time of the worst political and war conflict in modern day history of Ukraine.

In the presence of journalists and TV channels correspondence Vladyka Daniel met with the children, mothers, sisters and wives of the wounded and fallen heroes. Some of them shared their painful stories; others simply shed tears and listened to the stories of others; yet others hoped to hear the words of consolation and searched for spiritual and mental peace in the times of horrific realities... and those words of encouragement and prayer were offered by His Grace. The bishop spoke of the importance of spiritual and mental care for the wounded and the families of survivors. Reaching out to a newborn child that never had the privilege to see his fallen father-hero, bishop Daniel offered a blessing for the family, sharing with all in attendance a small prayer card-icon, which should remain as a sign of God's love and peace.

All together \$25,000 was distributed to the families of the

making a donation of \$50,000 to the special fund of the Consistory of the UOC of the USA, providing assistance to those in need in Ukraine. (The first \$25,000 were previously delivered by the Church to those in need of assistance in the time of war).

Bidding farewell to the staff of Ivano-Frankivsk state offices, His Grace Bishop Daniel met once again with the First Deputy of the State Government Mr. Oleksandr Lewytskyy, discussing a variety of ministry projects that the UOC of the USA could assist in fulfilling, especially in caring for the children of the local handicapped orphanages. In conclusion, grateful Mr. Lewytskyy presented Vladyka Daniel with a book on the history of Ivano-Frankivsk religious and secular architecture.

Wounded, refugees, orphans, widows and families of those that live through the painful pages of physical loss – these are the beneficiaries of love of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. Thank you from the people of Ukraine to the Ukrainian Orthodox community of the United States of America for offering the most sacred of it all – the love of God through the acts of charity.

Найбільшим даром є Дар Божої Любові, Який Проявляється в Ділах Милосердя: УПЦ США в Черговий Раз Роздає Дар Любові

“Часом є дуже важко висловити той біль, який я відчуваю за втратою чоловіка і батька моїх дітей. Найболючіші хвилини настають тоді, коли я проводжу час з моїм наймолодшим сином, - він так подібний на мого чоловіка...”

Такі слова, і подібні їм, можна було багато разів почути на зустрічі Преосвященнішого Єпископа Даниїла з близько 25 особами, рідні яких або загинули або отримали серйозні поранення в довготривалому військовому конфлікті на Східній Україні. Виконуючи доручення духовенства та вірних Української Православної Церкви США, з благословення Предстоятеля УПЦ США Митрополита Антонія, Єпископ Даниїл перебуваючи на Україні по різному роду справах пов'язаних з місіонерською благодійною діяльністю, 4-5 липня 2015 року Божого відвідав Обласну Раду Івано-Франківська, зустрівшись з представниками Уряду України та з сім'ями загиблих і поранених солдатів.

Перший заступник голови Івано-Франківської Обласної Ради Олександр Левицький привітав Єпископа Даниїла в урядовій будівлі, та нагадав про самопожертви сотень мешканців Івано-Франківської області, яких було призвано служити своїй країні під час найгіршого політичного та військового конфлікту в сучасній історії України.

У присутності журналістів та кореспондентів місцевих телеканалів Владика Даниїл зустрічався з дітьми, матерями, сестрами та дружинами поранених та полеглих героїв. Деякі з них поділилися своїми болючими історіями; деякі просто проливали сльози слухали розповіді інших; а ще інші сподівалися почути слова розради і знайти духовний та психологічний спокій в час жаклих реалій... і ці слова підбадьорення і молитви привіз з собою Єпископ Даниїл. Його Преосвященство говорив про важливість духовного та психологічного догляду як за пораненими солдатами, так і за їхніми сім'ями. Простягаючи руку до

новонародженій дитині, яка ніколи не матиме змоги побачити свого загиблого батька-героя, Єпископ Даниїл помолвився та благословив цілу родину, залишивши їм невеличку іконку, яка повинна бути для них нагадуванням про Божу любов та мир.

Всього разом \$25,000.00 фінансової допомоги було надано сім'ям поранених та полеглих воїнів. Люди Івано-Франківської та Київської областей стали одержувачами любові величезної кількості прихожан Української Православної Церкви США, особливо парафіян церкви Покрови Пресвятої Богородиці УПЦ США (м. Філадельфія, штат Пенсільванія), яка нещодавно об'єдналася з катедрою Св. Володимира (м. Філадельфія, штат Пенсільванія), зробивши пожертву у розмірі \$50,000.00 до спеціального фонду Консисторії УПЦ США, який надає допомогу тим, хто її потребує в Україні. (Першу частину загальної суми, а саме \$25,000.00 було раніше доставлено Церквою для тих, хто потребує допомоги під час війни).

Прощаючись з співробітниками Івано-Франківської обласної адміністрації, Преосвященніший Єпископ Даниїл знову зустрівся з першим заступником - паном Олександром Левицьким, обговорюючи різні проекти благодійної праці, в яких УПЦ США могла б допомогти, особливо коли мова іде про догляд за дітьми-інвалідами в місцевих дитячих будинках-сиротинцях. На закінчення, як знак подяки, пан Олександр подарував Владичі Даниїлу книгу про історію розвитку релігійної та світської архітектури Івано-Франківщини.

Поранені, біженці, сироти, вдови та сім'ї, які переживають болючу фізичну втрату рідних – усі вони є одержувачами любові Української Православної Церкви США. Велике спасибі, від народу України, Українській Православній Громаді в Сполучених Штатах Америки за найсвятіше що тільки може бути, а саме - любов Божу, яка проявляється в ділах милосердя.

Bishop Daniel Attends US Independence Day Celebration in Kyiv, Ukraine

Cloudy skies and the threat of some rain didn't stop about a thousand guests of the US Ambassador to Ukraine Geoffrey R. Pyatt to attend the 239th Independence Day celebration at the Ambassador's residence in Kyiv, Ukraine.

At the invitation of the US Ambassador and with the blessing of His Eminence Metropolitan Antony, His Grace Bishop Daniel, the Ruling Hierarchy of the Western Eparchy and President of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA attended the celebration in Kyiv on July 2nd, 2015.

In the presence of politicians and various dignitaries of the diplomatic community of Ukraine and other nations, religious leaders and scientists, artists and numerous guests, prayers and festivities were offered as United States of America enters into yet another year of its existence, promoting the very basic precepts of peace and democracy throughout the world.

The national anthems of both nations, Ukraine and the United States of America were sang by Ukrainian pop singer Ruslana and the US Army Chorus. As a surprise to everyone in attendance was a visit of Ukraine's Prime Minister Arseniy Yatsenyuk, who personally delivered the greetings of Ukraine's President to the government and people of the United States of America.

Vladyka Daniel formally greeted Ambassador Pyatt and his wife Mary, relating the greetings of His Eminence Metropolitan Antony as well as the clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

As the opportunity presented itself, Bishop Daniel met with numerous religious leaders of Ukraine, reflecting with them upon

the unification efforts of various Ukrainian Orthodox Churches in Ukraine.

Ambassador Pyatt in his address to the numerous guests of the 239th US Independence Day stated: "Thank you, Yaryna. Thank you, Ruslana. And a special thank you to the men and woman of the U.S. Army Chorus. I would like, to first of all begin by acknowledging Prime Minister Yatsenyuk, Mayor Klitschko, Minister Abromavicius, Leader of the Opposition Boyko, and all of the other friends of the U.S.-Ukraine partnership, from civil society, politics, and across all of united Ukraine.

I also want to say a special welcome, and say how honored I

am today, that we are joined by two U.S. Congressional delegations, in particular Senator Wicker, and his delegation from the U.S. Helsinki Commission. There is nothing that I can think of that would better reflect the spirit of bipartisan support from the American people to the people of Ukraine at this difficult time.

The Fourth of July has always been my favorite American holiday. Most importantly because it is, at the end of the day, a celebration of the idea of America, principles of freedom, rule of law, democracy: principles that today, Ukraine and the United States hold deeply in common.

As one of our Congressional visitors pointed out in a meeting today, both of us are countries born of revolution. We have had a little more time to work on the perfection of our democracy. But there should be no doubt that the principles of democracy and self-determination that underlay our revolution are shared very much by the Revolution of Dignity.

When we gathered on this occasion one year ago, I recalled the bitter winter of 1777, when George Washington and his Continental Army were gathered at Valley Forge. It was a time when the American Revolutionary Army lacked shoes, lacked winter clothing, and few people thought that this experiment in democracy in the Americas would prevail. But George Washington and his Continental Army survived, and they moved forward to build the America that we celebrate today.

In the same way, Ukraine has passed through its Valley Forge, its Winter of 1777. And now Ukraine is moving forward to build the modern, democratic, European state that we

Continued on p. 28 >

Єпископ Даниїл Прийняв Участь у дні святкування Дня Незалежності США в посольстві США у УКРАЇНІ

Похмура погода та можливий дощ не зупинили близько тисячі гостей посольства США в Україні та посла Сполучених Штатів до України Джеффри Пайєтта відсвяткувати 239-ий ювілей Дня Незалежності США.

На запрошення посла Сполучених Штатів Америки і з благословення Високопреосвященнішого митрополита Антонія, Преосвященніший єпископ Даниїл, правлячий архиєрей Західної Єпархії та голова Консисторії Української Православної Церкви США, був присутній на святкуванні у Києві 2 липня 2015 року.

У присутності політиків і дипломатів України та інших країн, релігійних лідерів і науковців, артистів та інших гостей – були здійсненні молитви і відбулося святкування в честь Сполучених Штатів Америки, країни, яка вступає у новий рік свого існування, проголошуючи основні принципи миру та демократії по всьому світу.

Національні гімни обох країн, України та Сполучених Штатів Америки, виконали Військовий Хор Армії США та заслужена артистка України – Руслана. Як сюрприз для присутніх - завітав прем'єр міністр України – Арсеній Яценюк, який особисто представив привітання від президента України до уряду та нації Сполучених Штатів України.

Владика Даниїл офіційно привітав посла Пайєтт та його дружину Мері від імені Високопреосвященнішого митрополита Антонія, а також духовенства та вірних Української Православної Церкви США.

Користуючись нагодою владика Даниїл зустрівся із релігійними лідерами України, обговорюючи намагання об'єднання Української Православної Церкви в Україні.

Посол Пайєтт у своїй промові до чисельної кількості гостей на 239-ій річниці Незалежності США зазначив: «... Дякую Ярині. Дякую Руслані. І особливе спасибі всім чоловікам і жінкам Військового Хору СШ. На сам перед хочу відзначити Прем'єр Міністра Яценюка, мера Кличка, міністра Абромівичуса, лідера

опозиції Бойка та всіх друзів Американсько-українського партнерства з цілої України.

Я сьогодні хочу особливо привітати наших почесних гостей – дві делегації із Конгресу США, а саме сенатора Вікера та його комісію Гелсінкі США. Я не знаю що може більше зобразити дух двопартійної підтримки від американських людей українському народу у цей тяжкий час.

Четвертого липня завжди був моїм улюбленим американським святом. Саме тому, що це є святкування американської ідеї, принципів свободи, верховенство права, демократії: принципів, які сьогодні, є спільними в Україні та Сполучених Штатах.

Як хтось із конгресу на зборах сьогодні зазначив, що обидві країни пройшли через революції. Ми мали трошки більше часу, щоб удосконалити нашу демократію. Але без сумніву що, принципи демократії та само-визначення, які були основою нашої революції, являються основою і для Революції Гідності.

Коли ми зібралися на це свято рік тому назад, я згадував люту зиму 1777 року, коли Джордж Вашингтон та його армія зібралися у Валлей Фордж. Це був час коли Американська Революційна Армія на мала взуття, зимового одягу, і деякі люди думали, що цей експеримент демократії в Америці буде переважати. Але Джордж Вашингтон та його армія вижили і вони збудували цю Америку, яку ми святкуємо сьогодні.

Так само й Україна перейшла своє Валлей Фордж, свою зиму 1777 року. А тепер буде модерний, демократичний, європейський штат, на який ми так довго чекали.

Однією відміною від минулого року є присутність Військового Хору СШ. Сьогодні ми маємо 300 чоловіків і жінок 173-го Підрозділу СШ, які у м. Яворів тренують та допомагають українському війську бути спроможним захистити свою територію.

І я надіюся, що ми всі американці у це свято 4-го липня, святкуючи разом із

родиною та друзями згадаємо цей 173 Підрозділ, який зараз далеко від своїх сімей допомагає будувати більш безпечну та надійну демократичну Україну.

Прем'єр міністр, дякую, що вшанували нас своєю присутністю, та всі ваші колеги із уряду та опозиції. Я знаю, зараз дуже зайнятий день у Раді, тому я дуже вдячний, що так багато ваших колег змогли прийти на це святкування.

Тому я запрошую всіх до тосту за майбутнє стратегічного партнерства між Сполученими Штатами та Україною.

За перемогу! Слава Україні! Слава Америці!»

День завершився неформальним прийомом на території резиденції посла, де всі пригощалися різними традиційними стравами Американської кухні.

Фотографії Івана Сидора

► *Continued from p. 26*

so long have hoped to support.

One other critical difference from a year ago, and one of the reasons we have the U.S. Army chorus with us today, is that today we have 300 men and women of the U.S. 173rd Division who are at Yavoriv, training and helping to build the capacity of Ukrainian forces to defend your own sovereign territory.

And I hope especially all of us Americans will take a minute on the Fourth of July, as we celebrate with friends and family, to remember those of the Rock, the 173rd, who are away from their families while they help to build a more safe and secure and democratic Ukraine.

Prime Minister, thank you for honoring us with your

presence today, and all of your colleagues from the government, and from the opposition. And I know it's a very busy day in the Rada, so I'm even more grateful that so many colleagues have been able to join this celebration with us.

So I ask everybody to join me in a quick toast to the future of the strategic partnership between the United States and Ukraine.

To Victory. Slava Ukraini, Slava America."

The day concluded with the informal reception in the lawn of the Ambassador's residence, treating everyone one in attendance to the various traditional dishes of American cuisine.

Photos by John Sydor

Ordination Anniversaries

July / August

May God grant to them many, happy and blessed years!

V. Rev. Anthony Ugolnik	July 06, 1991
Rev. Michael Danczak	July 13, 2002
V. Rev. Dennis Kristof	July 17, 1982
Rev. Nicholas Dilendorf	July 24, 2011
V. Rev. Steve Repa	August 07, 1983
V. Rev. Petro Siwko	August 17, 1987
Rev. Andrei Kulyk	August 17, 1997
V. Rev. Ivan Lyamar	August 25, 2001
V. Rev. Evhen Kumka	August 28, 1990

The Official Orthodox Christian Position on Marriage Equality

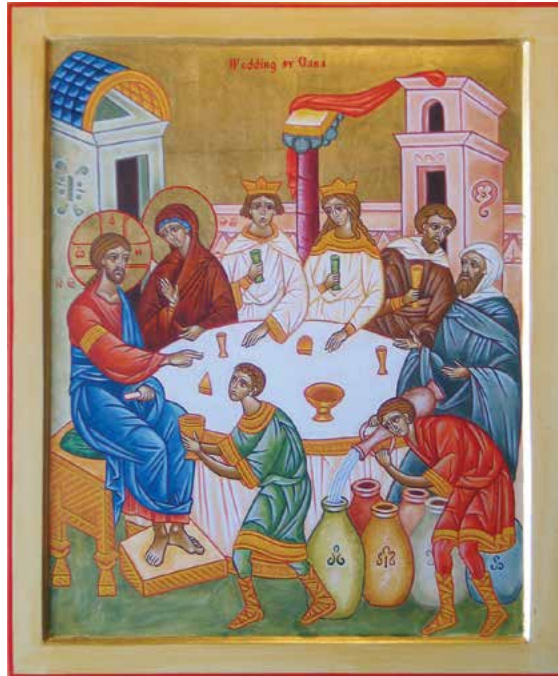
The following statement was released by the Standing Conference of the Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) on August 13, 2003. For the sake of anyone unaware of the official, Orthodox stance on same-sex "marriage," this news release describes the clear and unchanging position.

SCOBA Statement on Moral Crisis in Our Nation – 2003

As members of the Standing Conference of the Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA), representing more than 5 million Orthodox Christians in the United States, Canada and Mexico, we are deeply concerned about recent developments regarding "same sex unions."

The Orthodox Christian teaching on marriage and sexuality, firmly grounded in Holy Scripture, 2000 years of church tradition, and canon law, holds that marriage consists in the conjugal union of a man and a woman, and that authentic marriage is blessed by God as a sacrament of the Church. Neither Scripture nor Holy Tradition blesses or sanctions such a union between persons of the same sex.

Holy Scripture attests that God creates man and woman in His own image and likeness (Genesis 1:27-31), that those called to do so might enjoy a conjugal union that ideally leads to procreation. While not every marriage is blessed with the birth of children, every such union exists to create of a man and a woman a new reality of "one flesh." This can only involve a relationship based on gender complementarity. "God made them male and female ... So they are no longer two but one flesh" (Mark 10:6-8).

The union between a man and a woman in the Sacrament of Marriage reflects the union between Christ and His Church (Ephesians 5:21-33). As such, marriage is necessarily monogamous and heterosexual. Within this union, sexual relations between a husband and wife are to be cherished and protected as a sacred expression of their love that has been blessed by God. Such was God's plan for His human creatures from the very beginning. Today, however, this divine purpose is increasingly questioned, challenged or denied, even within some faith communities, as social and political pressures work to normalize, legalize and even sanctify same-sex unions.

The Orthodox Church cannot and will not bless same-sex unions. Whereas marriage between a man and a woman is a sacred institution ordained by God, homosexual union is not. Like adultery and fornication, homosexual acts are condemned by Scripture (Rom 1:24-27; 1 Cor 6:10; 1 Tim 1:10). This being said, however, we must stress that persons with

a homosexual orientation are to be cared for with the same mercy and love that is bestowed by our Lord Jesus Christ upon all of humanity. All persons are called by God to grow spiritually and morally toward holiness.

As heads of the Orthodox Churches in America and members of SCOBA, we speak with one voice in expressing our deep concern over recent developments. And we pray fervently that the traditional form of marriage, as an enduring and committed union only between a man and a woman, will be honored.

And below is the 2013 statement released by the Assembly of Canonical Orthodox Bishops of the United States of America.

2013 Assembly Statement on Marriage and Sexuality From the Assembly of Bishops, to our Orthodox Faithful:

1. We, the Assembly of Canonical Orthodox Bishops of North and Central America, representing millions of Orthodox Christians in the United States of America, Canada and Central America, express our deep concern over recent actions on the part of our respective governments and certain societal trends concerning the status of marriage in our countries, in particular the legalization of same-sex unions.

2. The Orthodox Christian teaching on marriage and sexuality, firmly grounded in Holy Scripture, two millennia of Church Tradition, and Canon Law, holds that the

sacrament of marriage consists in the union of a man and a woman, and that authentic marriage reflects the sacred unity that exists between Christ and His Bride, the Church.

3. Persons with homosexual orientation are to be cared for with the same mercy and love that is bestowed on all of humanity by our Lord Jesus Christ. Moreover, the Church is a spiritual hospital, where we all are called to find the healing of our fallen humanity through Jesus Christ, who assumed human nature in order to restore it. All of us struggle with various passions, and it is only within the Church that we find the means of overcoming these passions with the assistance of God's grace. Acting upon any sexual attraction outside of sacramental marriage, whether the attraction is heterosexual or homosexual, alienates us from God.

4. We exhort the clergy and faithful of the Orthodox Church to bear witness to the timeless teachings of Christ by striving for purity and holiness in their own lives, by instructing their families and communities in the precepts of the Holy Gospel, and by placing their trust in our Lord, who "has overcome the world." (John 16.33)

5. Finally, we encourage our faithful to approach their parish priest or spiritual father with any questions or concerns about this statement and its practical repercussions in their daily lives.

UPDATE: The Assembly of Bishops has released a new statement, in response to the recent Supreme Court ruling.

Response of Assembly of Bishops to Obergefell v. Hodges – July 02, 2015

The Assembly of Canonical Orthodox Bishops of the United States of America strongly disagrees with the United States Supreme Court decision of June 26, Obergefell v. Hodges, in which the Court

invents a constitutional right for two members of the same sex to marry, and imposes upon all States the responsibility to license and recognize such "marriages."

The Supreme Court, in the narrowest majority possible, has overstepped its purview by essentially re-defining marriage itself. It has attempted to settle a polarizing social and moral question through legislative fiat. It is immoral and unjust for our government to establish in law a "right" for two members of the same sex to wed. Such legislation harms society and especially threatens children who, where possible, deserve the loving care of both a father and a mother.

As Orthodox Christian bishops, charged by our Savior Jesus Christ to shepherd His flock, we will continue to uphold and proclaim the teaching of our Lord that marriage, from its inception, is the lifelong sacramental union of a man and a woman. We call upon all Orthodox Christians in our nation to remain firm in their Orthodox faith, and to renew their deep reverence for and commitment to marriage as taught by the Church. We also call upon our nation's civic leaders to respect the law of Almighty God and uphold the deeply-rooted beliefs of millions of Americans.

New Items in our Bookstore

Visit our website for more products

Embroidery

Item #: candle_201550

Ukrainian Embroidered Rushnyk

Great for decoration of walls

Size: 13 x 76 in

\$45.00

Bees Wax Wedding Candle Pair

Item #: candle_201550

Special Bees Wax Candle Pair

Length: 14 in

\$20.00

Silver Pendant 925

Item #: cross_20474

Size: 6/8 x 1 in

Oval Silver Pendant

Vladimir's Mother of God

\$15.00

Bishop Daniel Visits Diocesan Church School Camp at All Saints Ukrainian Orthodox Camp in Emlenton, PA

Over the weekend of June 26-28, 2015 His Grace Bishop Daniel, accompanied by the seminarians of St. Sophia Ukrainian Orthodox Seminary (South Bound Brook, NJ) traveled to Emlenton, PA to visit the campers of the Diocesan Church School Camp at All Saints Ukrainian Orthodox Camp.

Considering the rainy weekend, all activities at the Camp had to be rescheduled, thus providing an opportunity for the staff and especially the campers to spend more time with their bishop and the seminarians of the Church.

Mrs. Natalie Kapeluck-Nixon – the director of the Consistory Office of Youth and Adult Ministry along with the staff of the encampment prepared a two week long program for the campers, touching upon the lives of the Holy Martyrs of the Church, especially Holy Martyr Sophia and her three daughters Faith, Hope and Love. Very Rev. Fr. Anthony

Perkins, serving as a spiritual father of the encampment led numerous prayer services of the weekend, and encouraged the seminarians of the Church to share with the campers their journeys of Faith, starting from the early childhood years in Ukraine and the path of serving the Lord while at the Seminary in the United States of America.

Once Vladyka Daniel arrived, the entire chapel of Holy Apostle Thomas was filled with the chanting of “Gad, grant you many years, Master!” It was beautifully done by all of the campers, under the leadership of the counselors and the staff of the Encampment. Receiving blessings from the hand of their bishop, some 65 plus children embraced their spiritual father in the so-called “group hug”, which almost landed everybody on their knees.

The bishop spoke to the campers on behalf of His Eminence Metropolitan Antony, relating the

prayerful greetings of the Primate of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. Later, His Grace spoke about the importance of prayer and taught them about the importance of a prayer of “Five Fingers”, praying for parents and relatives; teachers and clergy; civil authorities; the sick and infirm and finally for themselves. It was enjoyable to see the interaction of the smallest campers, as they kept conversing with bishop about the importance of prayer.

In the afternoon hours of the day, Bishop Daniel, driven in a golf cart by Chris Burgan, visited several cabins of the campers, while trying to select the cleanest and most organized cabin. Needless to say, there was a lot of last minute cleaning done by the campers with their personal items, etc. Moreover, in order to keep the bishop’s attention from the real nature of his visit to the cabins, the young men tried to challenge him with the several

sporting exercises, doing push ups, etc.

Later in the day, following several games played at the Millennium building, the campers spent their late afternoon hours preparing gifts and writing cards to the children of Znamyanka orphanage in Ukraine. Vladyka Daniel promised to hand-deliver all of the gifts from the campers of All Saints Camp to the children of Ukrainian orphanage, sponsored by the UOC of the USA.

On Sunday morning, the Camp chapel of Holy Apostle Thomas was once again filled by the youth of the Church, as well as numerous visitors from the local Ukrainian Orthodox parishes. His Grace arrived to the chapel in time for a full archpastoral vesting, which was done by the altar servers of the encampment under the guidance of the Seminarians. All fifteen altar servers walked out of the Holy Altar space carrying a piece of the bishop's garments and watched in awe, as each item was placed on Vladyka and a prayer recited.

During the Divine Liturgy the responses were chanted by all of the campers. Concelebrating with Vladyka Daniel were Very Rev. Fr. Anthony Perkins and Very Rev. Fr. Oleksandr Yatskiv. Prior to his sermon, Bishop Daniel thanked the campers for preserving his archpastoral walking staff, which was made and beautifully decorated by the campers of 2013 camping season. In his sermon, the bishop concentrated his attention on the topic of "authority" in our lives and the need to be

a follower of "Just say the Word, O Lord!"

The bishop concluded: "When we think about our relation to Christ, do we see ourselves as a just say the word follower? We want to be a totally committed follower of Christ. Deep down inside we want Christ to make a difference in everything we do. We want our relationship with Him to impact our decision-making, our money management, our vocabulary, our relationships, and everything else we do in living our lives. We want to be totally surrendered to His love and leadership. This is what it means to be a just say the word follower of Christ... Remember, 95% commitment is 5% short..."

At the conclusion of the Divine Liturgy, all campers came for the veneration of the cross from Bishop Daniel's hand and received a personal gift – a leather medallion of the Birth-Giver of God or the Savior – as a prayerful reminder of our dedication of service in the Vineyard of Christ – His Church.

Brunch hour was extremely special, as the cooks of the

Encampment – Chris Mills and Aimee and Becky Cheyenne prepared a feast for the "hungry" congregation. All children with gratitude in their eyes and on their lips approached the buffet style tables in order to get nourishment for their physical bodies.

Once the brunch hour came to conclusion and right before the bishop's departure from the Camp, Mrs. Natalie Kapeluck-Nixon called upon Vladyka Daniel to judge a Camp cabin song contest, which produced two winners and excited everybody in attendance.

Bidding farewell to the campers, Bishop Daniel gave a final blessing – and then he received the unexpected – a huge "group hug" which almost once again landed everyone on their knees.

Diocesan Church School Camp is a program of the Ukrainian Orthodox Camping Ministry and the Consistory's Office of Youth & Young Adult Ministry for children between the ages of 9 and 13. Applications are always available in February of each year.

The second session of the camping ministry, Teenage Conference begins on July 5th for teenagers. The Mommy & Me/ Daddy & Me session for parents and children ages 4 - 8 is still accepting applications. They may be downloaded at www.uoc youth.org. Family Fest will take place Labor Day Weekend.

We ask that you keep the remainder of our Church's Camping programming in prayer for the rest of the summer!

Bishop DANIEL visits St. Anthony of the Desert Mission, Las Cruces, New Mexico

His Grace Bishop DANIEL, Ruling Hierarch of the Western Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, accompanied by Seminarian Ihor Protsak of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary (South Bound Brook, NJ), visited St. Anthony of the Desert Ukrainian Orthodox Mission in Las Cruces, New Mexico on the weekend of June 19-21, 2015.

The mission began in 2007 under the leadership of Father Gabriel Rochelle, Pani Susan Steinhaus, and two initial members. The mission has undergone changes all churches experience in a mobile society and in 2014 suffered a high loss of members to mobility, retirement, and job changes. St. Anthony of the Desert remains, however, strong with a current membership of 32 adults and 10 children. Four new members were Chrismated at Pascha 2015, and several catechumens are progressing toward full membership.

His Grace arrived on Friday evening and had an opportunity to visit with Fr. Gabriel and Pani Susan, learning about the pastoral successes of the mission. On Saturday morning Vladyka Daniel met with a dozen parishioners,

including members of the parish council, at an informal gathering over coffee and cakes at the home of parishioner Elizabeth Davies, parish treasurer. Discussion on strategy for the growth of the parish was exceedingly fruitful, according to those who attended, and several ideas for new initiatives arose during that time.

Bishop DANIEL subsequently met with new members and interested seekers at 3:30 PM and invited them to tell the story of their journey to Orthodoxy, sharing some of his journey as well. It must be noted that it has become a pious tradition that during the annual Archpastoral visits Bishop Daniel meets with new members and catechumens of the mission.

Fr. Gabriel served Great Vespers at 5:00 PM, with Bishop DANIEL delivering comments at the conclusion of the service. A festive potluck supper followed at which Bishop DANIEL explained in detail the work of our Church in Ukraine and in some other missions in the United States, including our All Saints Camp ministry, Youth Ministry and numerous outreach projects of the Church.

On Sunday at the Divine Liturgy for the Third Sunday of Pentecost, Fr. Gabriel, Mr. Hugh Chappelle, council president, and Ms. Katie Griebel formally greeted the eparchial bishop to the parish. Ms. Griebel presented His Grace with a beautiful festive loaf of bread honoring his visit, and the Bishop joyously aspersed the congregation as he entered.

Bishop DANIEL presided at the liturgy, assisted by Fr. Gabriel and Deacon David Mascarenas, with Seminarian Ihor Protsak as server. His Grace's sermon touched on the importance of fatherhood as a channel by which God's grace touches families, and upon the centrality of Fatherhood in Jesus's own relationship with God, concluding with a strong call for all of us to exercise our gifts and roles as a means to express God's love to others. The Liturgy was well attended by over thirty people.

During the Divine Liturgy, Bishop DANIEL shared with the congregation the decision of the Council of Bishops of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and awarded Fr. Gabriel with the award of a gold cross and elevation to rank of Protopriest.

Following the Liturgy the congregation enjoyed a festive potluck lunch. Bishop DANIEL's official visit concluded with dinner on Sunday Evening with members of the church council and spouses at a local restaurant.

UOC of the USA Reaches Out to the Refugees from Donetsk and Luhansk Regions of Ukraine

"I raise my eyes to heaven, praying for peace; I stretch my hands towards heaven, begging for stability and peace..."

These were the words of a thirteen-year-old Mariana, a refugee child from Donetsk region of Eastern Ukraine, as she greeted His Grace Bishop Daniel, Ruling Hierarch of the Western Eparchy and President of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA along with Very Rev. Bazyl Zawierucha (Pastor of Holy Assumption Ukrainian Orthodox parish in Northampton, PA and Academic Dean of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ) on May 7, 2015 at LOGOS Orthodox Christian Center outside of Ukraine's capital Kyiv.

Some 180 men, women and children became recipients of \$30,000 collected by the faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA as well the members of the Ukrainian National Women's League of America and the Ukrainian Heritage Club of Northern

California that partnered with the UOC of the USA in delivering financial assistance to those in need, especially to the dislocated population of Donetsk and Luhansk regions.

Chanting of religious songs and sharing of the message of the Scriptures for the day – these were some of the topics for a prayerful discussion that Vladyka Daniel led while visiting the LOGOS center. Assisted by Very Rev. Mykola Ilnytsky, the founder of LOGOS, the bishop learned in detail about the latest plans and achievements of the residents of displaced community. Vladyka Daniel kindly requested and went on a personal tour of a newly established local farm, which is being cared for by the residents of LOGOS. Over 300 chickens, geese, ducks and turkeys are raised on a small farm, thus providing proper nutritional plans for the children and adults in residence.

In addition, while visiting the refuges, His Grace Bishop Daniel and Fr. Bazyl Zawierucha visited a cancer patient, who recently arrived from Donetsk and presently receives chemotherapy in the center.

Considering the latest escalation of fighting on the Eastern front of the armed conflict, the delegation of the

UOC of the USA followed the advice of the local authorities and postponed the visit to the immediate villages around Debaltsevo, Maryinka, etc. However, the most recent refugees from these areas benefited from the visit of the Church's delegation. Each person and family received monetary support, while the children in residence were treated to ice cream, which definitely ensured a great amount of love and attention to Vladyka Daniel, who with the permission of the parents, declared the establishment of an ice cream social hour in the center.

In addition to the visit to Kyiv LOGOS Center, His Grace, escorted by Fr. Bazyl Zawierucha traveled to Lviv Military hospital in order to distribute the additional financial assistance to the wounded soldiers of Ukrainian armed forces that are going through the military medical institution in hopes of full physical, moral and spiritual recovery. In addition to the already distributed funds, over \$5,000 were gifted to the wounded soldiers and their family members.

While leaving the LOGOS Center, the children followed their new friend and spiritual father- Bishop Daniel to the car, waving their "goodbyes" and inquiring about the Church's next delegation that visit the people of various backgrounds, but united by their humanity and Faith.

To all of you, dear readers, parishioners of the UOC of the USA as well as various generous partners and contributors to the Church's charitable funds – Thank You - for your prayers, love and very generous gifts of love.

With Prayers from the Faithful of the UOC of the USA

УПЦ США допомагає біженцям з Донецької та Луганської областей на Україні

«Я зводжу очі до неба, молячись за мир; я простягаю свої руки до неба, благаючи про мир і спокій...»

Це були слова тринадцятилітньої Мар'яни, дитини-біженця з Донецької області Східної України, коли вона зустріла Єпископа Даниїла, правлячого Архієрей Західної Єпархії та Голову Консисторії Української Православної Церкви США разом з протоієреєм Василем Завірюхою (настоятелем парафії Успіння Пресвятої Богородиці Української Православної Церкви, що у місті Нортгемптон, штат Пенсильванія та провостом Української Православної Духовної Семінарії Св.Софії місті Савт Бавнд Брук, штат Нью-Джерсі) 7 травня 2015 в Православному Християнському Центрі ЛОГОС, який розташований на околиці Києва.

Близько 180 чоловіків, жінок та дітей отримали фінансову допомогу на загальну суму \$30,000.00. Ці кошти зібрали вірні Української Православної Церкви США, а також члени Союзу Українок Америки та Товариство Збереження Української Спадщини Північної Каліфорнії, які спільною працею з УПЦ США надають фінансову допомогу тим, хто її потребує, особливо переселенцям/біженцям з Донецької та Луганської областей.

Спів релігійних пісень та спільне читання послань з Святого Письма на кожен день - були одні з молитовних тем та занять, про які Владика Даниїл розповідав та брав участь під час відвідування центру ЛОГОС. З розповідей протоієрея Миколи Ільницького - засновника ЛОГОС, Владика детально дізнався про останні досягнення і плани переселенців. Владика Даниїл ввічливо попросив і пішов на персональний тур приміщення та новоствореної ферми, за якою в даний час доглядають жителі центру. Ферма налічує понад 300 курей, гусей, качок та індиків, що тим самим

забезпечує необхідне харчування дітей і дорослих.

Крім того, під час перебування в центрі ЛОГОС, Єпископ Даниїл та о. Василь Завірюха відвідали хворого на рак, який нещодавно прибув з Донецька і в даний час проходить в центрі курс хіміотерапії.

Беручи до уваги недавнє зростання бойових дій на Східному фронті збройного конфлікту, делегація УПЦ США прислухавшись до порад місцевої влади змушена була відкласти візит до навколишніх сіл біля Дебальцево, Маріїнка, і т.д. Однак, останні біженці, які прибули з цієї місцевості, змогли дістати допомогу від делегації Церкви. Кожна особа і сім'я отримали грошову допомогу, а дітей з дозволу батьків Владика Даниїл пригостив морозивом, що привернуло до нього багато уваги та любові дітей.

Крім того, що Його Преосвященство відвідав Київський центр ЛОГОС, він також, у супроводі о. Василя Завірюхи в черговий раз подорожував до Львівського Військового Госпіталю для того, щоб розподілити додаткову фінансову допомогу серед поранених солдатів Збройних Сил України, які знаходяться у військово-медичній установі, з надією на повне фізичне, моральне та духовне оздоровлення. Крім матеріальної допомоги, яка була надана у попередні рази, ще \$5,000.00 були доставлені пораненим солдатам та членам їх сімей.

Залишаючи центр ЛОГОС, діти супроводжували до машини свого нового друга - духовного отця Владика Даниїла. Махаючи руками на прощання діти розпитували про наступний приїзд делегації, яка відвідує людей усіх верств населення об'єднаних Вірою.

Усім Вам, дорогі читачі, парафіяни УПЦ США, а також різним щедрим та великодушним організаціям та благодійним фондам Церкви - ВЕЛИКЕ СПАСИБІ - за Ваші молитви, любов та щедрі пожертви.

Візит до Знам'янського дитячого будинку-інтернату

новлено кондиціонери.

В 2013 році подарований мікро-автобус «Мерседес» завдяки якому діти мають можливість здійснювати екскурсії, які великою мірою забезпечує Владика Даниїл і до Мотронівського монастиря, Суботівської церкви, до Києва на Новорічну ялинку, на природу, а в день візиту Владика Даниїл запросив дітей до піцерії «Челінтано». Діти мали змогу поласувати всіма видами піци, яку готують в піцерії і найкраще морозиво і соки, і взагалі всі забаганки дітей, а потім ще й подарунки від Владики Даниїла та працівників піцерії, які були розчулені великою любов'ю Владики Даниїла до дітей дитячого будинку. Потім знову спілкування з дітьми, особливе уважне, доброзичливе з почуттям любові.

10 червня з візитом до Знам'янського дитячого будинку-інтернату перебував Єпископ Даниїл від Української Православної Церкви США з благословення предстоятеля УПЦ США Високопреосвященнішого Митрополита Антонія.

Важко передати те почуття любові та щастя в серцях дітей дитячого будинку від зустрічі з Владикою Даниїлом, вони з нетерпінням чекали цієї зустрічі, яка почалася від моменту, коли прибув поїзд з Києва. Діти влаштували невеличкий концерт, який розпочався Гімном України, українськими народними піснями, а ще діти разом з музичним керівником Захарковим Сергієм Миколайовичем підготували пісню «Золоте серце», яку вони присвятили Владикі. Співпраця з УПЦ США почалася з 1998 року після візиту до дитячого будинку-інтернату письменника Володимира Яворівського та подружжя Надії та Зенона Матківських, які в 1996 році заснували Фонд допомоги дітям Чорнобиля з США фінансове забезпечення цього фонду великою мірою здійснювала УПЦ США, а вже 1999 році надійшов перший гуманітарний вантаж, який зібрали парафіяни Української Православної церкви США.

За всі ці роки було зроблено дуже багато: відкрито сучасно оснащену ігрову кімнату, кімнату Монтесорі, кімнату сенсорики, в яких зроблено сучасний ремонт та забезпечено сучасним обладнанням, кабінети трудової реабілітації відкриті на честь архієрейської хіротонії преосвященного Єпископа Данила, Української Православної Церкви США, Фондом допомоги та розвитку дітей Чорнобиля, відкрито дитячу кухню де діти разом з вихователем сервірують столи, готують страви, вста-

Всі, хто бувають з візитом у Знам'янському дитячому будинку-інтернаті говорять, що наші діти якісь особливі, відкриті до спілкування, доброзичливі, усміхнені, велику роль в вихованні наших дітей зіграв Владика Даниїл його доброта і любов завжди були прикладом для працівників закладу. Діти мають надію на зустріч в найближчому майбутньому з Владикою та приїзд місіонерів до наступних літніх та зимових турів.

Подяка та низький уклін Митрополиту Антонію співробітникам консисторії УПЦ в США та всім прихожанам Української православної церкви. Доречі заклад знову отримав допомогу: надійшли посилки з памперсами та пелюшками.

автор – Тетяна Іванівна Валько

Twenty-Second Anniversary of Repose of Patriarch Mstyslav Remembered

Patriarch-Metropolitan Mstyslav (Skrypnyk) served our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA for forty-three years as Archbishop, President of the Consistory and Metropolitan from 1950 to the day of his repose in the Lord on 11 June 1993. The twenty second anniversary of the repose of His Holiness Patriarch Mstyslav was commemorated at our Metropolia Center on Thursday, 11 June 2015. Members of the Consistory, friends, clergy and faithful of our church gathered to recall the incredible leadership and contributions the Patriarch made in the life of our Church, especially with the establishment of St. Andrew Memorial Center and Church Headquarters located in South Bound Brook – Somerset, NJ.

His Eminence Metropolitan Antony led the commemoration with the celebration of the Memorial Service at the Holy Resurrection Mausoleum in the crypt of St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church in South Bound Brook, NJ. Clergy participating in the service were V. Rev. Yurij Siwko, Pastor of the Parish and Rev. Fr. Vasyl Pasakas, Pastor of Nativity of the Virgin Mary Parish, South Plainfield, NJ.

Surround the crypt of Patriarch Mstyslav are four rooms, which contain exhibits of events in the life of the Patriarch, including one his sets of vestments and liturgical vessels along with publications published by the Church sometimes under the direct physical supervision of the Patriarch. Dr. Michael Andrec, choir director at the Memorial Church directed the choir members and guests who were present in singing all responses during the Panakhyda.

At the conclusion of the Panakhyda, His Eminence took the time to read the inscriptions on the sarcophagus over the grave. The first is a Gospel quote that begins each hierarchal Divine Liturgy: "O

yes, let your light shine before men, that they may see your good works and glorify your Father in Heaven." (Mt. 5:16) The second is from the Patriarch's last will and testament calling upon all who read it to never forget their forefathers who came before them, for those who forget what was handed down to them by preceding generations will wander in the wilderness without a future and without a legacy to leave for their descendents.

The Metropolitan stated that Patriarch Mstyslav lived the words of both quotes. His light always shone before men in the form of a charismatic leadership and presence that commanded the attention of the faithful and enabled them to praise God the Father in Heaven. He was a leader of not only the Holy Ukrainian Orthodox Church but of the Ukrainian nation throughout all his life, even though the majority of that life was spent beyond the borders of Ukraine. His influence reached beyond the iron curtain of old and moved the lives of people suffering for three quarters of a century under the communist yoke. His faithful remembrance of those who perished for Christ, for the Ukrainian nation and who suffered oppression, suppression and genocide (Holodomor) throughout all the years of his priestly and episcopal service could never be silenced.

His Eminence expressed his oft repeated gratitude to the Lord for having studied at the feet of a remarkable and perhaps at time controversial figure. The Patriarch was the tie between pre- and post-communist Ukrainian history. The faithful of the reborn church of Ukraine knew this and chose them to be the first Patriarch of the Ukrainian Orthodox Church in Ukraine. Metropolitan Antony informed the faithful present about his and Bishop Daniel's efforts, along with other hierarchs of the Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops beyond the Borders of Ukraine, with the blessings of the Ecumenical Patriarchate, to begin the work of unifying the deeply divided church in Ukraine. Those efforts seem to have met with some success with the statement signed by bishops and clergy of the Ukrainian Orthodox Church – Kyivan Patriarchate and the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church – calling for the unification of the two jurisdictions at a special Sobor on 14 September 2015 in St. Sophia Cathedral, Kyiv.

The Metropolitan expressed his regret that Patriarch Mstyslav did not live long enough to see this possible union, but also his joy that the Patriarch lived long enough to witness the independence of the Ukrainian nation and to return triumphantly as the spiritual leader of the faithful. He described the many moments he spent with the Patriarch in Ukraine, whose only regret was that he was not just twenty years younger so that he could have been a more effective leader in the nation's first years of independence. His Eminence thanked all who participated in the memorial service and called upon them to keep the Patriarch and all the leaders who have served the Ukrainian nation and her Holy Church in the past and in the present.

ТРІЙЦЯ – ЦЕ ЛЮБОВ

Українська Православна Катедра Святої Трійці в Нижньому Мангетені відзначила храмове свято.

Празникові урочистості на Зелену неділю розпочалися Святою Літургією, яку очолив глава Української православної церкви США, митрополит Антоній у співслужінні з настоятелем храму отцем Тодором Мазуром та кількома священиками українських православних церков Нью-Йорка. Браму катедрі, яка знайшла свій прихисток в одному з найвселюдніших і найулюбленіших туристами районі «столиці світу», цього погожого останнього календарного дня весни було розчинено навстіж – як символ гостинності й готовності пригорнути всіх потребуючих і обтяжених, спраглих віри й молитви. Українська православна церква Святої Трійці, яка минулого року урочисто відсвяткувала своє оновлення, потопала в буянні татар-зілля, м'яти, любистку й... просвітлених облич сотень вірян, які з'їхалися сюди не лише з різних районів Нью-Йорка, а й сусідніх штатів. Тому що одна із суттєвих рис, яка вирізняє цю церковну громаду, – пошана до сім'ї, плекання родинності. Навіть більше, ця парафія сама схожа на велику й дружню родину.

Домінування зеленого не лише данина зовнішнім атрибутам, а й наголос на тому, що свято Трійці або Зелена неділя – це й свято торжества життя, свято любові, позаяк Бог існує в трьох іпостасях (Бог-Отець, Бог-Син і Бог-Дух Святий) і в кожній з них Він – це насамперед любов. Тому минулої неділі в катедрі Св.Трійці на Брум-стріт молилися насамперед за любов до ближніх своїх, здоров'я та силу духу суших, усіх тих, хто сьогодні дбає про краще майбутнє громади, України та Америки. Разом з тим, митрополит Антоній, виголошуючи проповідь про значення свята Трійці, нагадав, що цього дня також поминають померлих і, проводячи паралелі із сьогоденням, запросив усіх помолитися за душі невинно убієнних синів та доньок України.

Богослужіння, яке тривало три години, пісенно супроводжував ушавлений хор «Думка», надаючи храмовому празнику особливого піднесення.

Після Служби Божої відбувся святковий обід, дбайливо

приготовлений сестрицтвом та найактивнішими парафіянами церкви. Вітальне слово на ньому виголосив отець Володимир Музичка, настоятель Української православної катедрі Святого Володимира, що на 82-й вулиці в Мангетені. Було зачитано також святкове послання від Української національної кредитівки. Привітати церковну громаду з празником і разом помолитися в святотроїцьку неділю прийшли й постійний представник України при ООН Юрій Сергеев з дружиною

Наталією та віце-консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Костянтин Ворона з сім'єю.

Після трапези відбувся святковий концерт. Музичну програму під щедрі овації відкрили зворушливою піснею «Ми всі діти українські, український славний рід...» найменші парафіяни – вихованці школи українознавства, яка діє при катедрі Святої Трійці. А слова «Нехай любов до України в кожному серці проросте...» в багатьох викликали сльози. Щирі оплески заслужили й юні парафіянки – Марічка Бричкевич, яка нещодавно приєдналася до хору «Думка», сестри Данченко, Аня Климкович та Марічка Гебура. Лунали авторські та народні пісні й вірші у виконанні гостей та постійних парафіян церкви. Всім їм лише встигав акомпанувати невтомний регент церковного хору Станіслав Косів. Серед парафіян Української православної катедрі Св.Трійці на Брум-стріт й чимало вихідців з Румунії, звідки родом отець Тодор та паніматка Іляна. В цьому полягає ще одна «таємниця» цієї церкви, чому до неї так тягнуться люди: тому що тут немає поділу ані на раси, ані на національності, ані на «хвилі», ані на «західняків» і «східняків», ані на маєтні стани... Тут перед Богом усі рівні. Українсько-румунську сув'язь культур щедро представляв відомий у нашій громаді співак і парафіянин цієї церкви Григорій

Бобул, додаючи своїми піснями і радості, й смутку, й ностальгії. Але особливою окрасою свята став виступ професійного оперного співака з Румунії, якого чули в багатьох знаменитих концертних залах Європи, – Константіна Бусейока, який виконав кілька творів італійською мовою й, природньо, викликав

➤ *Продовження на ст. 40*

→ Enter to Worship † Exit to Serve →

On June 7th, 2015 in St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Parish, Johnson City NY – a fresh and sunny morning – many events took place that have enriched the Parish Family. During the sermon Metropolitan Antony shared what he read daily on signs on the driveway of one of the local churches of Hammond, IN where he served before his consecration: “Enter to worship” at the entrance and on the exit sign - “Exit to serve”. The Metropolitan compared the message there to the first Christians were very conscious of gathering together for prayerful service and then scattering for missionary work. This makes great imagery example for our parish as well.

Visit of His Eminence Metropolitan Antony

His Eminence Metropolitan Antony accompanied by six seminarians (Subdeacon Ivan Chopko, Subdeacon Volodymyr Yavorskyi, Taras Kaluzhnyy, Ihor Protsak, Yurii Bobko, Tadei Surak) from St. Sophia Seminary came to the church and was greeted by Parish Council President – Brian Baxendale with “karavay” (bread) and salt. Next came Jr. UOL President – Julie Ferrante and welcomed metropolitan with beautiful bouquet of flowers. Deacon Philip Harendza and Fr. Ivan Synevsykk were waiting patiently for their opportunity to greet and welcome Prime Hierarch of the Ukrainian Orthodox Church the USA. The choir under the direction of Melodye Onysko melodiously and with great enthusiasm filled the church with their beautiful hymns and praises during the service.

With so much help from seminarians and the parish altar servers, the vesting of Vladyka Antony in the church took place.

Metropolitan Antony did not leave us without his inspirational and guiding sermon.

“Jesus Christ is at the center of everything in the life of our Church. The Church is not primarily a place to go in order to know about Jesus. The Church primarily is the community of persons who know him already in

the uniquely intimate way. And from the very beginning the Christian community believed that the living spirit of Christ was present in the community. Our Lord himself said: ‘Where there are two or three gathered together in my name – there I am in the midst of them.’ That’s what St. Paul means when he speaks about the body of Christ: ‘The Body – the community which contains the living Spirit of Christ.’ That is what you are my dearly beloved – the parish family of St. John the Baptist – a community, which has Christ walking in the midst of you all the times. Again, being part of the Christ-centered community means not only knowing about Jesus but also, and primarily, it means knowing Him as the living presence, not as the Son of God out there somewhere – having risen from the dead and ascended into Haven.

As He was ascending He said: ‘I do not leave you as orphans, for I am always with you, I’ll always strengthen you.’ That’s what the Church is all about. That’s why the Church exists. Everything else grows out of that fact that Christ is primarily with us. All the functions of the Church, the good deeds, the charities, the education, and even in parishes that have some rehabilitation programs, daycare centers, seniors activities and other social activities – all these things take their meaning only, only, my dearly beloved, in relationship to the church’s primary function of centering on Jesus Christ as the Savior of the world.”

Following the service His Eminence greeted and blessed Fr. Ivan Synevsykk on his 5th anniversary to the Priesthood followed by “Many years” hymn from the choir. On behalf St. John Parish Family Fr. Ivan presented metropolitan with an icon of St. John the Baptist written by iconographer Michael Kapeluck to recognize 30th Anniversary of Consecration of Metropolitan Antony to the Episcopal Throne (Oct. 6, 1985). The life of St. John the Baptist has made very special influence on the Metropolitan as he was growing up.

After the veneration of the cross, everyone gathered at the Memorial Center for the festal luncheon and continuation of the program. Julieanne Marra, St. Mary’s Sisterhood President, with her hardworking crew organized tasty lunch that everyone enjoyed.

Celebration of 5th Anniversary of Ordination to the Holy Priesthood of Fr. Ivan.

As people were enjoying tasty food and socializing, Brian Baxendale, on behalf of the parish greeted Fr. Ivan with his 5th Anniversary of Ordination to the Priesthood and presented him with an icon of St. John the Baptist, also written by Michael Kapeluck. The priest accepted the icon with much joy as St. John the Forerunner is also his patron saint.

Julie Marra came then to present white embroidered

vestments from Ukraine to our pastor. Gold embroidered vine branches on the vestment are almost matching to the design on the iconostas. To this set of white vestment the sisterhood also presented black silk cassock.

The sisterhood not only showered Fr. Ivan with gifts but also presented two more sets of embroidered vestments, blue and red to the church. One more gift was awaiting for our Church's Ukrainian Historical and Educational Center that Julie Marra presented to Vladyka Antony in the amount of \$1000. Fr. Ivan thanked everyone for the great gifts and wishes and very special lunch.

Recognition of all Parish Council Presidents

Through the efforts of Museum Committee a plaque with the names of Parish Council Presidents and years of service was presented by Dr. Peter Hatala. Next, Fr. Ivan and Metropolitan Antony were greeting and presenting Blessed Certificates and copy of the plaque to the following presidents: William Klish (20 years), Nicholas Tarcha Sr. (3 years), Harry Charnetsky Jr. (2 years), John Lewkowicz (3 years), Eugene Klym (3 years), William Scannell (2 years), Robert Onysko (6 years), Alfred Gorick (2 years), Stephan Wasylko (2 years) and Brian Baxendale (3 years – current president).

Parish then offered moment of silence and hymn "Memory Eternal" for those presidents who are no longer with us: Michael Pickney, Stephen Haluska, Harry Kuzemka, Nick Ther, Harry Charnetsky Sr., Andrew Malyviacky, Michael Dobransky, William Baranyk, Theodor Klish, John Kulik, John Evanchoff, John Rucky, Anne D. Petras, Scott Shirk. Their families came to receive the copy of the plaque.

Special attention was brought to Michael Dobransky during the service of which Memorial Center was built and who was president for 16 years. During the 20 years of service of William Klish the church and rectory were built. Among 24 presidents recognized there was only one woman Anne Petras whose special leadership and strong personality bring good memories.

Gifts for Orphanages in Ukraine

Helen Charnetsky presented 60 hand made girl's dresses that she made for the orphanages in Ukraine to Metropolitan Antony. The dresses were of different size and pattern. She constantly makes them and distributes to children in need during Christmas and Pascha seasons.

Farewell with Ivan and Lyudmyla Volynets

For the conclusion of the program of the day, the parish held farewell with a couple from Lugansk, Ukraine, Ivan and Lyudmyla Volynets that joined our parish family almost a year ago. Ivan and Lyudmyla fled from Lugansk just before it was taken by Russian separatists. There were many people who by seeing the need came and helped Ivan and Lyudmyla without even being asked. One family, Lester and Beth Stockwell, just simply took them into their home and offered food and shelter for several months before they were able to have place to live. They brought them to our parish and we continued the support of Ivan and Lyudmyla by helping find an apartment, provide the furniture and first necessities. The parish established special fund to help Ivan and Lyudmyla and other people like them. To this fund not only parishioners contribute but also other people whose heart is soft with love to help people in need.

➤ *Продовження зі ст. 38*

зливу захоплення та бурю овацій. Трапеза, розмови й забава тривали до 9-ї години вечора. І здавалося, що це не парафіяни зібралися на своє храмове свято, а одна, дружня родина.

Насамкінець настоятель храму о.Тодор Мазур сердечно подякував митрополитові Антонію,

духовенству, сестрицтву, хоріві «Думка», артистам, парафіянам та всім гостям за спільну радість свята, за чуття єдиної родини, яке так потрібне нашій громаді, нашій Україні, Америці та всьому світу. В час, коли «з журбою радість обнялися», цю журбу може подолати лише наша спільна християнська любов.

Nova газета.Вл. Інф.

Holy Baptism... as of 7/10/2015

Ames, Charles baptized and chrismated on May 15, 2015 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Mark Bolton Ames and Julia Andruszkiewicz. Sponsors: Joe Novicky and Dinah Fedyna. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Ames, Marky baptized and chrismated on May 15, 2015 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Mark Bolton Ames and Julia Andruszkiewicz. Sponsors: Joe Novicky and Dinah Fedyna. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Badowski, Nadia Milena baptized and chrismated on May 3, 2015 in Holy Trinity Mission Church, Seattle, WA. Child of Mark Badowski and Nataliya Kozhushko. Sponsors: Valeriy Radchenko and Marina Bayeva. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Barczynski, Andrew Robert baptized and chrismated on May 9, 2015 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of Eric William Barczynski and Iryna Stasenko. Sponsors: Marc Barczynski and Anna Goldman. Celebrated by Fr. John Nakonachny.

Bennett, Robert baptized and chrismated on May 15, 2015 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Martin Edward Bennett and Julia Andruszkiewicz. Sponsors: Joe Novicky and Dinah Fedyna. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Birch, Alexander baptized and chrismated on June 7, 2015 in St. Katherine Church, Arden Hills, MN. Child of Mark Skokan and Tetian Tit. Sponsors: Oleksander Tit and Natalya Koralchuk. Celebrated by Fr. Peter Siwko.

Chiosea, Clara baptized and chrismated on March 7, 2015 in St. Vladimir Church, Pittsburgh, PA. Child of Simon Chiosea and Elena Jelezcova. Sponsor: Svetlana Guban. Celebrated by Fr. John Haluszczak.

Cobos, Katrina Elizabeth baptized and chrismated on April 19, 2015 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Thomas S. Cobos and Anastasiya A. Cobos. Sponsor: Kateryna A. Harold. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Cummingham, Abel baptized and chrismated on June 14, 2015 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Robert Cummingham and Sylver Cummings. Sponsors: Ed Horodisky and Sharon Horodisky. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Ellsworth, Boris John baptized and chrismated on June 14, 2015 in St. Vladimir Cathedral, Parma, OH. Child of John Powell Ellsworth and Olga Ivanov. Sponsors: Bogdan Opanasyuk and Tatjana Papuga.

Celebrated by Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk.

Everson, Polina Ellen baptized and chrismated on April 23, 2015 in St. Michael Church, San Francisco, CA. Child of Edward Forbes Everson and Iryna Yurchak. Sponsors: Abe Cable and Maryna Marston. Celebrated by Fr. Georgiy Tyapko.

Hatch, Wesley Raymond baptized and chrismated on April 8, 2012 in Holy Ghost Church, Coatesville, PA. Child of Raymond Wendel Hatch and Marianne Mattas. Sponsor: Cynthia Neff. Celebrated by Fr. Anthony Ugolnik.

Hatch, Marcia Kathleen baptized and chrismated on April 8, 2012 in Holy Ghost Church, Coatesville, PA. Child of Martin Richard Ward and Olga Katherine Stephanik. Sponsor: Cynthia Neff. Celebrated by Fr. Anthony Ugolnik.

Hayvanovych, Maximilian chrismated on April 18, 2015 in St. Nicholas Church, Troy, NY. Child of Mykola Hayvanovych and Rositsa Hayvanovych. Sponsors: Konstantin Akimov and Victoria Bondarenko. Celebrated by Fr. Vasyl Dovgan.

Henish, Maxim baptized and chrismated on April 12, 2015 in Holy Trinity Mission Church, Seattle, WA. Child of Oleh Henish and Vita Tsuk. Sponsors: Roman Voloshchuk and Oksana Protoliuk. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Hodak, Lily Olivia baptized and chrismated on May 9, 2015 in St. John the Baptist Church, Dixonville, PA. Child of Jason John Hodak and Natalie Lyakhovetskaya. Sponsors: Aaron Hodak and Olga Lyakhovetskaya. Celebrated by Fr. George Hnatko.

Hume, Liam Soren baptized and chrismated on May 17, 2015 in Holy Ghost Church, Coatesville, PA. Child of Lawrence Hume and Larissa Tejaro. Sponsors: Kurtis Lauser and Ann Marie Hume. Celebrated by Fr. Anthony Ugolnik.

Humenyuk, Stepan V. baptized and chrismated on May 25, 2015 in St. Luke Church, Warners, NY. Child of Vitaliy Humenyuk and Myroslava Hospodarysko. Sponsors: Aleksey Dobyuk and Olena Kohut. Celebrated by Fr. Borislav Kroner.

Jangols, Abbey Christina baptized and chrismated on May 24, 2015 in St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook, NJ. Child of Sergey Jangols and Lilliane Olynyk. Sponsors: Alcibiades Torres and Valentyna Torres. Celebrated by Fr. Vasyl Pasakas.

Kestryk, Luke Brayden baptized and chrismated on May 23, 2015 in St. John the Baptist Church, Dixonville, PA. Child of David Kestryk and Chrissy Dascenzo. Sponsors: Justin McQuown and Kimberly Kostryk McQuown. Celebrated by Fr. George Hnatko.

Lototska, Christina baptized and chrismated on May 23, 2015 in Holy Trinity Mission Church, Seattle, WA. Child

of Volodymyr Lototsky and Nataliia Kondratiuk. Sponsors: Petro Yamnyuk and Nataliia Dereviana. Celebrated by Fr. Andriy Matlak.

Matlak, Elizabeth baptized and chrismated on April 25, 2015 in Holy Trinity Mission Church, Seattle, WA. Child of Rev. Andriy Matlak and Nadiya Bobyk. Sponsors: Rev. Vasyl Pasakas and Vita Henish. Celebrated by His Grace Bishop Daniel.

Milchman, Alexander baptized and chrismated on May 17, 2015 in St. Andrew Church, Atlanta, GA. Child of Igor Milchman and Ekaterina Pilishvili. Sponsors: Maxim Milchman and Natalia Milchman. Celebrated by Fr. Bohdan Maruszczak.

Mykytiuk, Melanie baptized and chrismated on May 16, 2015 in All Saints Church, New York, NY. Child of Yaroslav Mykytiuk and Yuliya Chorniy. Sponsors: Viktor Buriak and Varvara Novytska. Celebrated by Fr. Mykola Andrushkiv.

Olsen, Sofia Milla Margaret baptized and chrismated on April 25, 2015 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Aaron John Olsen and Halyna Rabitska. Sponsors: Matthew G. Palm and Natalia Maximtsev. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Orlov, Milana baptized and chrismated on April 26, 2015 in Sts. Peter and Paul Church, Millville, NJ. Child of Paul Orlov and Elena Sakaberda. Sponsors: James Necludoff and Alexandra Dziuba. Celebrated by Fr. Anatoliy Dokhvat.

Podolsky, Matthew Tyler baptized and chrismated on June 28, 2015 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Roman Podolsky and Maryna Ursuliak. Sponsors: Andriy Kalita and Oksana Taratula. Celebrated by Fr. Ivan Lymar.

Rana, Mila Valentina baptized and chrismated on April 5, 2014 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Harry Rana and Marina Shport. Sponsors: Stan Sadovsky and Anna Volkova. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Reshetnikova-Silva, Skarlett Fiona baptized and chrismated on June 20, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Victor Reshetnikov and Andrea Loreto Silva. Sponsors: Eugene Sandugey and Viviana Gonzales. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Romanyshyn, Katherine baptized and chrismated on November 25, 2013 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Andriy Romanyshyn and Iryna Romanyshyn. Sponsors: Sergii Denisov and Mariya Kalyuga. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Romanyshyn, Sophia baptized and chrismated on June 20, 2015 in St. Panteleimon Church, Brooklyn, NY. Child of Andriy Romanyshyn and Iryna Romanyshyn. Sponsors: Oleksandr Kalyuga and Nadiia Zelenchuk. Celebrated by Fr. Mykola Fylyk.

Shulgai, Sofia baptized and chrismated on June 28, 2015 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Roman Shulgai and Olga Shulgai. Sponsors: Olexandr Levus, Taras Shulgai and Iryna Burdun, Olga Kuchaba. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Silva-Sjoberg, Penelope Kaisu baptized and chrismated on June 20, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Tomas Sjoberg and Fabiola Silva. Sponsors: Aleksey Reshetnikov and Veronica Nock. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Struk, Victoria baptized and chrismated on May 16, 2015 in Holy Trinity Church, Cheektowaga, NY. Child of Andriy Struk and Iana Stupnytska. Sponsors: Dmytro Pron and Kateryna Struk. Celebrated by Fr. Yuriy Kasyanov.

Ung, Stanley baptized and chrismated on June 7, 2015 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Fong Ken Ung and Valeria Nemiro. Sponsors: Derrick Ung and Le Medalie. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Vygovska, Viktoriya baptized and chrismated on May 23, 2015 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Pavlo Vygovskyy and Olena Vygovska. Sponsors: Serhiy Nahurskyy and Oksana Kirnaz. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.

Holy Matrimony... as of 7/09/2015

Vladimir Bahatyrevich and **Natalia Gorbachuk** in St. Volodymyr Chapel, Kerhonkson, NY on June 13, 2015, witnessed by Pavel Zapolsky and Maria Protysshen. Celebrant: Fr. Yuriy Bazylevsky.

Jason John Hodak and **Natalie Lyakhovetskaya** in St. John the Baptist Parish, Dixonville, PA on May 9, 2015, witnessed by Aaron Hodak and Olga Lyakhovetskaya. Celebrant: Fr. George Hnatko.

Vladislav Moiseev and **Nadiya Zapukhla** in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY on May 25, 2013, witnessed by Vitaliy Novik and Maria Krivenko. Celebrant: Fr. Volodymyr Muzychka.

Asleep in the Lord as of 7/09/2015

Baxter, Evelyn of Nanty Glo, PA on May 16, 2015 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. George Hnatko of Holy Ascension Parish, Nanty Glo, PA.

Bourski, Mary Shewchuk of Lincoln, RI

on April 27, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Michael Parish, Woonsocket, RI.

Bronowski, David of Monroe, OH on June 6, 2015 at the age of 63 years, officiating clergy Fr. John Haluszcak of St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA.

Choroshyliw, Polina of Webster, NY on February 16, 2015 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary the Protectress Parish, Rochester, NY.

Demydenko, Alla of Irondequoit, NY on May 14, 2015 at the age of 67 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary the Protectress Parish, Rochester, NY.

Fenchak, Ann of Belsano, PA on June 29, 2015 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. George Hnatko of Holy Ascension Parish, Nanty Glo, PA.

Fugol, Anna of Vineland, NJ on May 15, 2015 at the age of 88 years, officiating clergy Fr. Anatoliy Dokhvat of Sts. Peter and Paul Parish, Millville, NJ.

Goralski, Anna Gudz of Woonsocket, RI on May 2, 2015 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Michael Parish, Woonsocket, RI.

Hankavich, Pani Matka Ann of Independence, OH on May 26, 2015 at the age of 86 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny, Fr. Michael Hontaruk, Protodn Ihor Mahlay of St. Vladimir Parish, Parma, OH and visiting clergy.

Hawryluk, Steve of Girard, OH on May 27, 2015 at the age of 72 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Hotrovich, Pani Dobrodika Anna of Bridgeport, NJ on May 18, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter and Paul Parish, Wilmington, DE and Fr. John Shimchick, Fr. Alexander Uklayevsky.

Jiryas, George Elias of Choctaw, OK on June 25, 2015 at the age of 83 years, officiating clergy Archimandrite Raphael (Moore) of St. Mary Dormition Parish, Jones, OK.

Kacsur, George J. of Whitehall, PA on May 6, 2015 at the age of 97 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Kozlenko, Anastasia Wanda of Greece, NY on May 26, 2015 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary the Protectress Parish, Rochester, NY.

Kravec, Catherine of Parma Heights, OH on June 6, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Kuschtsch, Kateryna of Rochester, NY on February 25, 2015 at the age of 79 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St.

Mary the Protectress Parish, Rochester, NY.

Manek-Fillips (Filipowicz), Susie Sophia of Harrah, OK on May 25, 2015 at the age of 97 years, officiating clergy Archimandrite Raphael (Moore) of St. Mary Dormition Parish, Jones, OK.

Masur, Daria of Clairton, PA on March 7, 2015 at the age of 84 years, officiating clergy Fr. John Haluszcak of St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA.

Metulynsky, Margarete of Golden Valley, MN on May 27, 2015 at the age of 93 years, officiating clergy Fr. Peter Siwko of St. Katherine Parish, Arden Hills, MN.

Musey, Olga of Miami, FL on April 24, 2015 at the age of 91 years, officiating clergy Fr. Anatoliy Dokhvat of Sts. Peter and Paul Parish, Millville, NJ.

Nucifora, Pearl W. of Milford, CT on April 25, 2015 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Stephen Masliuk of St. Mary Protection Parish, Bridgeport, CT.

Pawuk, Stephen Gregory of N Royalton, OH on June 10, 2015 at the age of 72 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Petruczok, Max of Eden, NY on June 16, 2015 at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary the Protectress Parish, Rochester, NY.

Ruday, Peter of Cheektowaga, NY on May 9, 2015 at the age of 61 years, officiating clergy Fr. Yuriy Kasyanov of Holy Trinity Parish, Cheektowaga, NY.

Sakal, Stephen of Lower Burrell, PA on June 1, 2015 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Mark Swindle of Protection of the Holy Virgin Parish, Arnold, PA.

Sejerman, Anna of Grass Valley, CA on April 23, 2015 at the age of 106 years, officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of St. Mary Parish, New Britain, CT.

Skyba, Petro of Niles, IL on March 15, 2015 at the age of 93 years, officiating clergy Fr. Ivan Lymar of St. Volodymyr Parish, Chicago, IL.

Stanyslaviv, Nellie of Blaine, MN on June 14, 2015 at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael and St. George Parish, Minneapolis, MN.

Struk, Alexandra of Rochester, NY on January 10, 2015 at the age of 97 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary the Protectress Parish, Rochester, NY.

Sturko, Agnes of Columbus, OH on May 10, 2015 at the age of 97 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny and Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Vakulchik, Anna of Piscataway, NJ on May 15, 2015 at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Vasyl Pasakas of Nativity of the Blessed Virgin Mary Parish, So. Plainfield, NJ.

July - Липень

5th 1952 -	PRIEST PHILIP HALICKE
7th 1967 -	PRIEST LAWRENTIJ SKLONNYJ
6th 1973 -	PROTOPRIEST ILYA NAHIRNIAK
25th 1978 -	PROTOPRIEST JACOB KOSTECKY
28th 1978 -	PROTOPRIEST JOSEPH KRETA
17th 1979 -	PROTOPRIEST MYKOLA LITWAKIVSKYJ
16th 1980 -	PROTOPRIEST PETER KOWALCHYK
18th 1984 -	IHUMEN GREGORY REYNOLDS
30th 1985 -	PROTOPRIEST DEMETRIUS LESCHISHIN
5th 1988 -	PRIEST LEW PORENDOWSKY
23rd 1989 -	PRIEST FEDIR LEONTOVICH
2nd 1994 -	PROTOPRESBYTER ARTEMY SELEPYNA
2nd 1995 -	PRIEST EUGENE BOHUSLAWSKY
17th 1995 -	PROTOPRIEST DMYTRO TELENSON
10th 1996 -	PROTOPRIEST KONSTANTINE KALINOWSKY
22nd 2003 -	PROTOPRIEST WIACHESLAW ILCHUK

August - Серпень

7th 1959 -	PROTOPRIEST PETRO BILON
24th 1963 -	PROTOPRESBYTER VOLODYMYR BUKATA
26th 1965 -	PROTOPRIEST OLEXANDER JEWUSHENKO
3rd 1968 -	PRIEST PETRO WYSZNEWSKYJ
25th 1968 -	PROTOPRIEST NICHOLAS CHARISHCHAK
5th 1973 -	PROTOPRIEST PETER STELMACH
5th 1974 -	PROTOPRIEST HRYHORIJ CHOMYCKYJ
25th 1975 -	PROTOPRIEST SEMEN IWASZCZENKO
1st 1976 -	PRIEST JOHN STEPHEN PETRAKANYN
4th 1979 -	HIEROMONK JUVENALIJ POPIW
21st 1979 -	PROTOPRIEST PETER MELECH
13th 1980 -	DEACON MYKOLA CHALY
27th 1980 -	PRIEST MYKOLA WARENYK
1981 -	PROTOPRIEST WASYL UMANEC
22nd 1985 -	PRIEST NICHOLAS MALUZYNSKY
3rd 1986 -	PRIEST JOSEPH SIMKO
28th 1991 -	PRIEST MYCHAJLO MYCHAJLUK
2nd 2010 -	PROTOPRIEST PETER NATISHAN
28th 2011 -	PROTOPRESBYTER NICHOLAS METULYNSKY
25th 2012 -	PROTOPRESBYTER PETER HOTROVICH

Please remember in your prayers...
Проси не забувати у Ваших молитвах...

Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

Panimatka Ann Hankavich of Blessed Memory

Panimatka Ann Hankavich, wife of Very Rev. Stephen Hankavich of blessed memory, fell asleep in the Lord on May 26, 2015, at the age of 86, following a courageous battle with cancer.

Born on September 9, 1928 in Ivano Frankivsk, Western Ukraine, she immigrated to Canada with her family at the age of 9 and they settled in Kirkland Lake, Ontario. Following her high school graduation, she moved to Winnipeg, Manitoba to become secretary at St. Andrew's College and Dean of Residence for Girls. It was there that she met seminarian Stephen Hankavich from Youngstown, Ohio. The couple was married at Sts. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church in Youngstown on September 2, 1950.

On December 4, 1950, on the Feast Day of the Presentation of the Blessed Virgin Mary into the Temple, Fr. Stephen was ordained into the Holy Priesthood at St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral in New York City. Fr. Stephen and Panimatka Ann then moved to Northampton, PA where, together, they worked for the Glory of God and His Holy Church at the parish of the Assumption of the Virgin Mary, where they were very much admired.

In 1960, after 10 years of service in Northampton, at the request of the Church Hierarchs, they were transferred to St. Vladimir parish in Cleveland, Ohio. It was during their tenure that the new Cathedral, school, cultural center and rectory were built in Parma. Together, Fr. Stephen and Panimatka Ann faithfully served and earned the deep respect of the community for 37 years, until Fr. Stephen's unexpected death on June 20, 1997.

Following Fr. Stephen's death, Panimatka Ann continued to be an integral part of the parish. She was very active in many areas of parish life. Panimatka Ann served as president of St. Ann Sisterhood, an officer of the Pyrohy Group, a member of the Ukrainian Orthodox League chapter and a 60+ Club officer and, for many years, she sang in the Ukrainian choir. She volunteered in the parish library on Saturdays, distributing books to the children of the Ukrainian School. She was always willing to assist in many parish functions, especially in preparing delicious meals for various special events with visiting clergy. Most important was the fact that she always participated in all the Divine services of the parish, sitting in the front pew and receiving Our Lord in Holy Communion. She was so highly respected and loved within the parish family that, following Fr. Stephen's death, the parish continued to cover

her health insurance for 17 years, until her repose in the Lord.

On Friday, May 29th, Panimatka Ann's body was brought into the Cathedral to lie in state. A parastas was served by 6 clergy, with the sermon given by Fr. Michal Hontaruk, assistant pastor of St. Vladimir. His Grace Bishop Robert of the Ukrainian Catholic Diocese of Parma and a friend of Panimatka Ann also participated.

Fr. John Nakonachny, pastor, delivered the sermon at the funeral on Saturday. Responses to the services were beautifully sung by the Cathedral choir, directed by Markian Komichak.

Following the funeral, a memorial luncheon, hosted by the parish, was held in the parish center. Words of remembrance were offered by Fr. Dennis Kristof of St. Nicholas parish in Lakewood, OH and Fr. Volodymyr Steliac of St. Andrew parish in Silver Springs, MD. Other clergy participating were Fr. Remus Grama of St. Mary Romanian Orthodox Cathedral in Cleveland and Protodeacon Ihor Mahlay of St. Vladimir Cathedral.

Panimatka was laid to rest beside Fr. Stephen in the family plot of Sts. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church in Youngstown with the participation of Fr. John Harvey and Fr. Gregory Becker.

Panimatka Ann is survived by two daughters, Donna and Mary Ann, their husbands, 5 grandchildren, a brother and sister in Canada and numerous nieces and nephews.

With the Saints give rest, O Lord, to the soul of your faithful servant, Panimatka Ann, where there is no more sickness or sorrow but life everlasting. Memory Eternal!

*Confidentiality,
professionalism,
ultimate value and service.*

Self Reliance New York Federal Credit Union

*A full service financial institution serving
the Ukrainian American community since 1951.*

MAIN OFFICE:

108 Second Avenue New York NY 10003-8392 Tel: 212.473.7310 Fax: 212.473.3251
E-mail: INFO@SELFRELIANCENY.ORG

Conveniently located branches:

KERHONKSON :

6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845.626.2938 Fax: 845.626.8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516.565.2393 Fax: 516.565.2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave Astoria, NY 11106 Tel: 718.626.0506 Fax: 718.626.0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631.867.5990 Fax: 631.867.5989

www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888-735-3735

САМОПОМІЧ (Н.Дж.)

Федеральна Кредитова Спілка

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

GOD BLESS UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH!

Principal Office
851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

Botany Village Branch
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free: 1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

*Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!*
Інтернет: www.sumafcu.org

125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701-6841 • TEL: 914-220-4900 • FAX: 914-220-4090

**Дирекція Кредитівки СУМА
вітає Українську
Православну Церкву
Америку та бажає всім
прихожанам міцного
здоров'я, благополуччя та
душевної радості. Молімо
Бога, щоб нам усім
українцям єдність подав.**

Branch Offices:

301 PALISADE AVENUE, YONKERS, NY 10703-2999 • TEL: (914) 220-4900 • FAX: (914) 965-1936
16 TWIN AVENUE, SPRING VALLEY, NY 10977 • TEL: (845) 356-0087 • FAX: (845) 356-5335
39 CLOVELLY ROAD, STAMFORD, CT 06902 • TEL: (203) 969-0498 • FAX: (203) 316-8246
555 GEORGE STREET, NEW HAVEN, CT 06511 • TEL: (203) 785-8805 • FAX: (203) 785-8677

NCUA

Hollander Monuments

2558 East 17th Street (Between Y and Z)
Brooklyn, NY 11235 (718) 615-1007

WWW.AHMINFO.COM

FAMILYSTONE

SINGLE STONE

MONUMENTS
FOR ALL
CEMETERIES

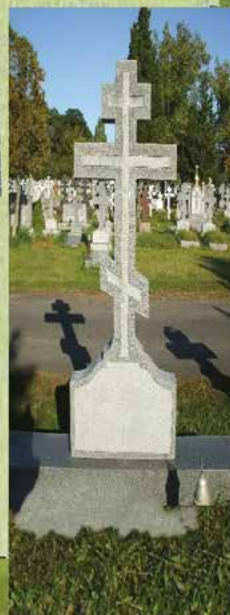
MARKER

MARKER

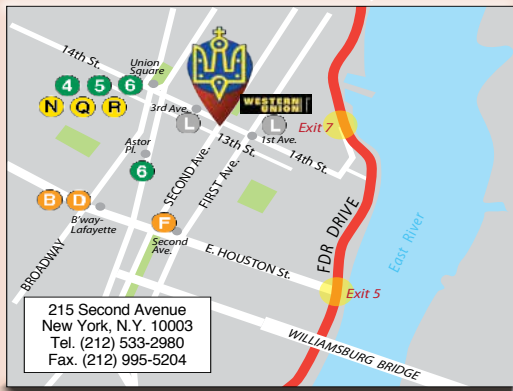

FOOTSTONE

TOP QUALITY GRANITE

MAIN OFFICE - NEW YORK, N.Y.

**УКРАЇНСЬКА
НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА
СПІЛКА**

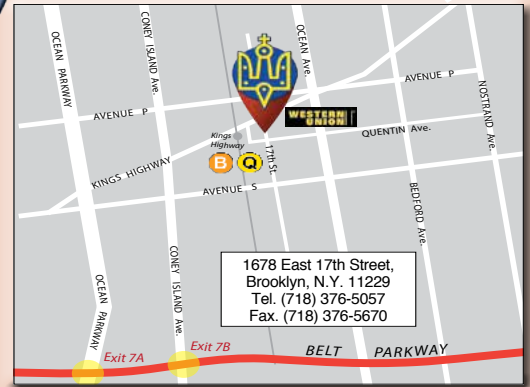
BRANCH OFFICE - PERTH AMBOY, N.J.

**BRANCH OFFICE -
SOUTH BOUND BROOK, N.J.**

**BRANCH OFFICE -
BROOKLYN, N.Y.**

ГОДИНИ ПРАЦІ

New York, N.Y.		Perth Amboy, N.J.	
Monday	closed	Monday	closed
Tuesday	9:00-4:00	Tuesday	9:00-4:00
Wednesday	9:00-4:00	Wednesday	9:00-4:00
Thursday	9:00-4:00	Thursday	9:00-4:00
Friday	9:00-7:00	Friday	9:00-8:00
Saturday	9:00-2:00	Saturday	9:00-2:00
Sunday	closed	Sunday	closed
S. Bound Brook, N.J.		Brooklyn, N.Y.	
Monday	closed	Monday	closed
Tuesday	9:00-4:00	Tuesday	9:00-4:00
Wednesday	9:00-4:00	Wednesday	9:00-7:00
Thursday	9:00-4:00	Thursday	9:00-4:00
Friday	9:00-7:00	Friday	9:00-7:00
Saturday	9:00-2:00	Saturday	9:00-2:00
Sunday	closed	Sunday	closed

Call us toll free: **(866) 859-5848**

www.UkrNatFCU.org

PETER JAREMA FUNERAL HOME, INC.

A Family Concern Serving All Communities

**DANIEL BUZZETTA
MANAGING DIRECTOR**

JAREMAFUNERALHOME.COM
JAREMAFH@GMAIL.COM

129 E. 7TH STREET
NEW YORK, NY 10009

PHONE: 212-674-2568
FAX: 212-388-0428

Можемо допомогти родинам по-українськи.

GREENBROOK MEMORIALS
MONUMENTS - MARKERS - & BRONZE PLAQUES
Cemetery Lettering & Cleaning

Hours: Open Daily: 9 AM to 6 PM
Saturdays 9:00-5:00PM & Sundays 10:00-4:00PM

103 BOUND BROOK ROAD
(Old Highway 28)
MIDDLESEX, N.J. 08846

GREG PINHO, PROP.
Phone #(732) 968-2543
Fax #(732) 968-1527
EMAIL GPINHO1@VERIZON.NET

- Professional Help
- Consultations for those with low income
- Affordable prices
- Prepayment programs
- Making and Installing Gravestones
- Serving All Regions of New York and New Jersey
- 24 Hour Support

UOW is now open for advertisements

If you would like to place an ad in Ukrainian Orthodox Word please visit our website uocofusa.org/uow.html

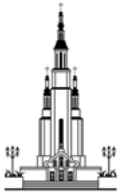
There you will be able to choose the size of an ad and pay for it.

Please send your advertisements to fr.i.synevskyy@uocusa.net

Available sizes are: Full Page, Half Page, 1/4 Page and 1/8 page.

1283 Coney Island Ave.,
Brooklyn, NY 11230 (btw Ave I and J)
718.421.4242

530 Narrows Road South
Staten Island, NY 10304
718.421.4292

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

ASC Family Fest!

4-7 September, 2015
Emlenton, PA

Clergy Conference 2015

20-23 October, 2015
South Bound Brook, NJ

Pilgrimage to the Holy Land and Constantinople

4-16 October, 2015

Holodomor Memorial Dedication Відкриття пам'ятника жертвам Голодомору

7-8 November, 2015
Washington, DC